

časáček

časopis obce Dolany u Jaroměře

Čáslavky

Dolany

Krabčice

Sebuč

Svinišřany

III.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

vítejte u čtení říjnového vydání zpravodaje, které přináší tradiční ohlédnutí za obdobím uplynulým, stejně jako přehled akcí plánovaných na období nadcházející.

Prázdniny jsou za námi a s příchodem září se Dolany a její místní části znovu vrací do běžného rytmu. Především našim školákům začíná nový školní rok. Přeji jim, aby byl úspěšný, aby do naší školy chodili rádi a vedle nových znalostí v ní získávali také dobré kamarády a zážitky, na které budou jednou rádi vzpomínat. Prvňáčkům pak přeji, aby svůj velký životní krok zvládli s odhodláním a úsměvem.

Nový školní rok přináší také jednu významnou změnu. Poprvé začíná naše malotřídní škola s rozšířením výuky ze současných dvou tříd na tři třídy. Nová změna umožní rozdělit žáky do tří tříd. Tím došlo ke snížení počtu žáků ve třídách, omezení

náročného spojování tří ročníků a ke zlepšení podmínek pro individualizaci výuky. Tuto variantu vnímám jako vhodnější a přínosnější pro děti, pedagogy i rodiče. Dětem poskytne klidnější pracovní prostředí a větší prostor pro individuální podporu, pedagogům umožní efektivnější přípravu a vedení výuky. Rodiče jistě ocení nižší počet žáků ve třídě i možnost cílenějšího přístupu k jednotlivým dětem.

Je pro nás důležité, že škola není jen místem vzdělávání, ale také přirozeným centrem společenského života. Právě podobné instituce vytvářejí pevné základy pro budoucnost naší obce a přispívají k tomu, aby se zde dobře žilo rodinám i dětem.

Při listování novým číslem časopisu je vidět, co všechno se v našich vesnicích událo, co se dělá pro občany a jak se zde žije. To vše by však nebylo možné bez ochoty spolků a všech dobrovolníků, kteří pracují bez nároku na odměnu. Není možné vyjmenovat úplně všechny, kteří se na organizaci akcí podíleli, přesto byste si poděkování zasloužili všichni. Rád bych poděkoval TJ Dolany za uspořádání Dětského dne. Dále děkuji hasičům za organizaci sousedského posezení v Čáslavkách a občanům za sousedské posezení v Krabčicích. Poděkování patří také svinišťanským hasičům za rybářské závody pro děti, 11. ročník Svinišťanského pahorku a posvícenskou zábavu. V neposlední řadě děkuji spolku Letokruh za Kolové putování Českoskalickem po stopách Josefa Myslimíra Ludvíka.

Další akcí obce byla účast na již tradičním setkání obcí Dolany, které se uskutečnilo ve dnech 19.–21. 6. v Dolanech u Klatov. Tato akce byla skvělou příležitostí k přátelskému setkání, sdílení zkušeností, navázání nových kontaktů i k příjemnému společnému času. Připravený program zaujal všechny generace a společně jsme si užili atmosféru sounáležitosti, spolupráce, dobré nálady a koupání v bazénu. Někteří naši občané přijeli už ve čtvrtek, aby si postavili stan nebo karavan v areálu u koupaliště a v pátek vyrazili na cyklovýlet. Na letošním setkání jsme navíc byli nejpočetnější výpravou ze všech obcí, které dorazily na sraz. Děkuji všem zúčastněným, že podpořili tuto výjimečnou událost svou účastí a skvělou reprezentací naší obce. Dolanští fotbalisté si připsali další úspěch. Na tomto již XXIII. celostátním setkání obcí Dolany a vyhráli fotbalový turnaj v malé kopané.

S přicházejícím podzimem bych vám všem rád popřál dny plné klidu a zaslouženého odpočinku. Kéž nás ještě na chvíli potěší hřejivé babí léto a přinese dobrou pohodu na vaše zahrádky. Těm z vás, kteří v těchto dnech sklízí výsledky své práce, přeji bohatou úrodu na zahrádkách, polích a v sadech. Ať jsou pro vás nadcházející podzimní týdny časem spokojenosti a rodinného kruhu.

*S úctou a přáním všeho dobrého Jiří Plšek
starosta obce Dolany*

Komunální volby 2026

Kromě klidných podzimních dnů a sklizně nás v nejbližší době čeká ještě jedno důležité rozhodnutí. Jak asi všichni víte, budou v říjnu probíhat volby do zastupitelstva obce Dolany, které proběhnou proběhnou ve dnech 9. – 10. října 2026. Chci vás proto touto cestou pozvat k vo-

lebním urnám. Každý váš hlas rozhoduje o tom, jak se bude naše obec rozvíjet, do jakých projektů investujeme a jak se nám zde všem společně bude žít. Přijďte vyjádřit svůj názor a spolupracovat o naší společné budoucnosti.

Volební okrsek č. 1 Dolany – pro občany z Dolan, Čáslavek a Sebuče
Volební místnost - Obecní úřad Dolany, čp. 32, 552 01

Volební okrsek č. 2 Svinišťany – pro občany ze Svinišťan
Volební místnost - Svinišťany čp. 9, 552 04 / chaloupka /

Volební okrsek č. 3 Krabčice – pro občany z Krabčic
Volební místnost - Krabčice čp. 1, 552 04 / chalupa MS Dolany /

Informace ze zastupitelstva

Na veřejném zasedání ZO V/2026, které se konalo dne 22. 6. 2026, se probíraly tyto body: účetní závěrku roku 2025 PO ZŠ a MŠ Dolany, účetní závěrku Obce Dolany za rok 2025, Závěrečný účet obce za rok 2025, Závěrečný účet DSO Jaroměřsko za rok 2025, organizační změny v MŠ a ZŠ Dolany, příspěvkové

organizaci, spočívající v rozšíření organizace základní školy od školního roku 2026/2027 ze dvou tříd na tři třídy, smlouvu na finanční dotaci na rok 2026 pro DS Dolany, počet členů Zastupitelstva obce Dolany, provozování kanalizace Dolany – Čáslavky kterou provozuje DSO Jaroměřsko, tak aby od 1. 1. 2027 zajistila provozování kanalizace Dolany – Čáslavky Obec Dolany.

Slovo šéfredaktorky časopisu

Milé čtenářky a čtenáři, příznivci Časáčku, vydání třetího čísla našeho obecního časopisu vychází v období krásného babího léta. Věřím, že příjemné slunce vás dovede k lavičce, na kterou usednete a do rukou vezmete Časáček. Věřte, že vám, čtenářům, máme co nabídnout. Například se vrátíme do červnového setkání Dolany v Dolanech. Přečtete si důležité informace ze zahájení tohoto školního roku v dolanské mateřské a základní škole. Sympatizanty místních fotbalistů informuje pan Petr Zális o zahájení sezóny. Novinkou je novinářský útvar fejeton o biči a cukru, který nás v těchto měsících trápí. V ukázce z přepisu paměti Josefa Kafky se dočteme, jak ve Svinišťanech vítali prezidenta T.G. Masaryka. A děj vyprávěnky je zasazen právě do tohoto období babího léta.

Vážené čtenářky a čtenáři, jménem redakční rady děkuji všem dopisovatelům a příspěvovatelům, kteří nám zaslali příspěvek do tohoto čísla Časáčku. Jsme tomu velmi rádi.

Milé čtenářky a milí čtenáři, přeji vám následující dny babího léta plné slunce a setkávání se s lidmi laskavých tváří. Jen tak budeme žít hezké i ty nejvšednější dny.

..... Blanka Dvořáčková

Kam a kdy zasílat své příspěvky

Své příspěvky a fotografie můžete zasílat do Časáčku na adresu: **zpravodaj@dolany-na.cz** nebo psané rukou předat šéfredaktorce časopisu. Články po termínu uzávěrky budou vytištěny až v čísle následujícím.

*Jménem redakční rady vám děkuje
Blanka Dvořáčková a Lenka Piechová.*

4/2026 - termín zaslání článků - **28. 12. 2026**

uzávěrka

4/2026 = 28. 12.

Časopis číslo 3/2026 byl vydán 29. 9. 2026

Autoři a zdroje textového/obrazového materiálu

Autoři textů, fotografií či obrazového materiálu jsou uvedeny pod jednotlivými články. Pokud byly pro článek využity zdroje, jsou taktéž uvedeny pod článkem. Neoznačený ilustrativní obrazový materiál je čerpán z webové stránky Pixabay. Jedná se o mezinárodní stránku pro publikování fotek, vektorů či ilustrací, které je možné využívat zdarma a bez autorského odkazu.

Redakce časopisu

Šéfredaktorka časopisu: PaedDr. Blanka Dvořáčková

Redakční rada: Veronika Lemberková, Jiří Plšek,
Bc. Markéta Rýdlová, Lucie Štěrbová Fialková,
Hana Slezáková, Mgr. Vratislav Chmelík

Grafické zpracování: Mgr. Lenka Piechová

Kontakt: zpravodaj@dolany-na.cz nebo adresa:
Obec Dolany, Dolany 32, Dolany 552 01

dp designprint
TISKÁRNA

Časopis vydává obec Dolany. Čtvrtletník. Zdarma.

Preventivní kampaň 3Z – nárůst případů kyberkriminality

Vážení čtenáři,
v rámci preventivní kampaně Policejního prezidia ČR vám přinášíme důležité informace o nárůstu případů kyberkriminality – zejména podvodných telefonátů, při nichž se pachatelé vydávají za pracovníky bank nebo Policie ČR.

I přes úspěšné realizace preventivních aktivit během roku 2025 se opět setkáváme s rostoucím počtem útoků. V současné době evidujeme vyšší stovky případů měsíčně s vysokou průměrnou škodou na jednoho poškozeného, která činí 744.000,- Kč.

Z dostupných dat vyplývá, že nejčastější obětí je žena ve věku 45 let. Ženy tvoří 80% všech obětí a přicházejí o vysoké finanční částky. Je tedy zřejmé, že ženy jsou pro pachatele atraktivnější cílovou skupinou.

Chování pachatelů je dlouhodobě velmi podobné, pouze se v detailech vyvíjí. Útočník obvykle zahájí hovor autoritativně a s naléhavým sdělením, například že je bankovní účet oběti „napadený“ nebo že někdo zneužívá její identitu k tomu, aby si na danou osobu sjednal úvěr. Cílem je vyvolat v oběti stres a strach, že přichází o své peníze, a donutit ji manipulativními technikami k okamžité reakci. Pachatelé používají odborně znějící výrazy, manipulují oběť k rychlému jednání a v případě nespokojenosti ji zastrašují trestním stíháním. Zakazují oběti informace o hovoru komukoliv sdělovat a obracet se na svého bankovního poradce. Pokud oběť váhá, útočníci přidávají další prvky „důvěryhodnosti“, například zasílají fotografie falešných služebních průkazů nebo identifikačních karet.

Pokud člověku zavolá někdo, kdo se představí jako policista nebo pracovník banky, je zásadní zachovat klid a nepodléhat tlaku. Skuteční policisté ani banky nikdy nepožadují převody peněz, neřeší „napadené účty“, nevyžadují instalaci aplikací, vzdálený přístup k telefonu či počítači ani přihlášení do internetového bankovníctví. Neposílají fotografie služebních průkazů a nekomunikují způsobem, který by vyvolával strach nebo nátlak. Pokud má volající jakékoli pochybnosti, je zcela v pořádku hovor okamžitě ukončit a ověřit si situaci přímo u své banky nebo na oficiálním čísle Policie ČR.

kyberkriminalita

A jak to celé může vypadat?!

Váš účet byl ohrožen, ale společně to vyřešíme..... Věta, kterou začínají podvody falešných bankéřů a falešných policistů!

Pachatelé využívají strach a časový tlak. Zásahují emoce, nabízejí řešení, a hlavně spoléhají na to, že člověk bez ověření informací dodrží postupy, které mu k záchraně peněz poradí. Ve skutečnosti však peníze nezachraňují, ale kradou.

Myslíte si, že vám se to stát nemůže? I tak se s námi raději naučte pravidlo 3Z!

1/ Když vás někdo nutí k okamžitým finančním transakcím zbystřete a situaci, která ve vás vzbuzuje strach ZASTAVTE!

2/ Policie ani banky po vás nikdy nebudou chtít převádět peníze na jiný „bezpečný účet“, nebudou vás nutit vybírat hotovost a někomu ji odevzdávat či vkládat do vkladomatu pro virtuální měny. Takový telefon vždy ZAVĚSTE!

3/ Zachovejte klid, nepropadněte panice a vše si ověřenou komunikací ZKONTROLUJTE ve své bance.

Zastav. Zavěš. Zkontroluj.

**„MÁTE PROBLÉM S ÚČTEM,
ÚČET MŮŽE BÝT ZMRAZEN!“**

**„MUSÍTE TO ŘEŠIT
JEN SE MNOU, JINAK VÁM
HROZÍ TRESTNÍ STÍHÁNÍ.“**

**„MUSÍTE JEDNAT HNED.“
JE TO PRO VAŠI
OCHRANU...“**

**„JSTE ŠIKOVNÁ...
ZVLÁDNETE TO!“**

**„POMŮŽU VÁM!
NEBOJTE SE!“**

**„PŘIJDETE
O VŠECHNO!!!“**

**„STAČÍ UŽ JEN
POSLEDNÍ KROK!“**

**TOHLE NENÍ POMOC.
TO JE MANIPULACE.**

**PRAVIDLO
3 Z**

ZASTAV. ZAVĚŠ. ZKONTROLUJ.

OVĚŘ PODVOD NA WWW.PANPROKOUKL.CZ

PRO OBEC – zástupci místních částí

číslo:

1

1. Jiří Plšek
56 let, starosta obce, Čáslavky	6. Jiří Škvřna
76 let, důchodce, Čáslavky
2. Markéta Rýdlová
54 let, referentka obce Dolany, Dolany	7. Ing. Lukáš Ludvík
56 let, OSVČ, Dolany
3. Ing. Tomáš Fügner
36 let, vedoucí údržby – strojní inženýr, Sviništiny	8. Ing. Karel Linhart
65 let, důchodce, Sviništiny
4. Petr Kočica
46 let, specialista obchodně technické dokumentace, Krabčice	9. Veronika Lemberková
50 let, vedoucí školní jídelny, Dolany
5. Ing. Jaroslav Karel
37 let, stavbyvedoucí, Čáslavky	

Zastupitelstvo musí fungovat ve prospěch obce, ať už jsou názory jednotlivých členů jakékoliv.

Není nutné sdílet stejný pohled na věc, je však potřeba být schopni se konstruktivně domluvit.

ŽIVÉ DOLANY

Dolany - Krabčice - Čáslavky - Sebuč - Sviništiny

VOLBY JSOU PŘÍLEŽITOST ŘÍCT, JAKOU OBEC CHCEME.

Najdete nás na

Kdy se konají komunální volby 2026?

VOLBY

DO ZASTUPITELSTVA OBCE DOLANY

Proběhnou v těchto termínech:

V PÁTEK
9. ŘÍJNA 2026

OD 14:00 DO 22:00 HODIN.

V SOBOTU
10. ŘÍJNA 2026

OD 8:00 DO 14:00 HODIN.

Svoz nebezpečného a objemného odpadu

Firma Marius Pedersen provede v sobotu dne **24. 10. 2026** ve vaší obci mobilní svoz nebezpečných a objemných odpadů.

Stanoviště:

Svinišťany (náves)	10.20 – 10.35 hod.
Sebuč (u kontejnerů)	10.40 – 10.45 hod.
Krabčice (náves)	10.55 – 11.05 hod.
Dolany (u kaple - náves)	11.10 – 11.25 hod.
Čáslavky (náves)	11.30 – 11.45 hod.

Vybírané nebezpečné odpady:

oleje nebo tuky, barvy, lepidla, pryskyřice, rozpouštědla, kyseliny, hydroxidy, fotochemikálie, detergenty, odmašťovací prostředky, staré léky, pesticidy, akumulátory (i plné)

Další odpady, které odebereme:

pneumatiky (osobní automobil), monočlánky, elektropřístroje - rádia, vysavače, pračky, sporáky, atd., ledničky, mrazničky, televizory, zářivky, výbojky

Ledničky, mrazničky, televizory, monitory, ostatní elektropřístroje, monočlánky a zářivky budou odebírány ne jako odpad, ale na zpětný odběr. Proto je nepoškozujte a neodebírejte žádné součásti.

Svoz objemných odpadů:

nábytek, matrace, linolea, koberce, dřevotříska, kočárky, objemné hračky, sportovní potřeby (lyže...)

Odpady nenechávejte na stanovišti bez dozoru! Vyčkejte našeho příjezdu! Odložené odpady nebudou odvezeny, ale budou ponechány na místě!

tel.: 494 629 050 fax: 494 629 070

CYKLOPROJEKT D352: Projekt 352 obcí na D pro podporu paliativní péče

Prázdninové léto je pro většinu z nás jedno z nejkrásnějších období v roce, zvláště pokud svítí sluníčko celý den a neúnavně nás láká k plavání a cákání at' už v bazénu, v řece, případně i v dalekém moři. Období letních dní, kdy si s chutí pochutnáváme na zmrzlínách různých příchutí a barev, chlazených nápojích všeho druhu, kdy trávíme svou vysněnou dovolenou spojenou s odpočinkem a relaxací. Nejrady bychom celé léto „dovolenkovali“, ale to bohužel nejde. A tak, když jsem si jednoho krásného letního dne ráno v práci otevřela email a přečetla jsem si název předmětu: Cykloprojekt D352: Projekt 352 obcí na D pro podporu paliativní péče, tak jsem obsah příchozího emailu přelouskala na „první dobrou“. Samozřejmě mě hned napadaly otázky typu: Co je to za projekt? Jak se o nás dozvěděli? Proč nám píše Honza Kohoutek? Proč teď? A kdo to vlastně je? Co se za tím skrývá? Co po nás chtějí?

Několikrát a opakovaně jsem si přečetla vše, co se o tomto projektu na stránkách www.d352.cz píše. A hned mě ta myšlenka, ten celkový nápad zaujaly. Shodou okolností ještě tentýž den večer, jsem v televizi o vzniku projektu d352 a o domesticích viděla zajímavou reportáž a ta mě nakonec přesvědčila! Na ten email musím odpovědět, přivítat Honzu Kohoutka, cestovatele a cyklistu v Dolanech a dát mu šanci, aby sebe a projekt d352 mohl představit. A tak se také stalo.

DOMESTICI

Jedno letní ráno před úřadem zaparkovalo rekolo s takovým malým závěsným vozíčkem a ve dveřích úřadu se objevil mladý muž a s úsměvem na tváři povídá: „Dobrý den, jmenuju se Honza a přijel jsem k vám na kole“. S radostí jsme mladého cyklistu pozvali na malé občerstvení a začali si povídat. O životě, o cestování, o zdraví, ale především o pomoci. Jak a proč vlastně vznikl projekt d352, co je jeho cílem a mnoho dalšího.

D352 – jedná se o 352 obcí začínajících na písmeno „D“. Proč zrovna obce na D?

D jako dobrodružství

D jako domov, důstojnost – slova, která se pojí s dobře prožitým závěrem života

D jako domestic – iniciativa, která pomáhá šířit povědomí o paliativní péči mezi aktivními lidmi, sportovci nebo mladší generací, než ji obvykle vyhledává.

Organizace, která pomáhá

Kromě osvěty vybízejí Domestici – organizace, která ukazuje, že péče o druhé je přirozená součást lidství, také k finanční podpoře paliativní péče a pro hospice napříč Českem už vybrali přes 14 milionů korun. Jedním z těch, kteří se rozhodli spojit sportovní výkon s podporou paliativy, je právě Honza Kohoutek, který projíždí obce začínající na písmeno D a s trpělivostí představuje svůj projekt, jehož ambicí je vybrat alespoň 352.000,- na podporu paliativní péče.

A naše obec je součástí projektu už jen tím, že nese písmeno D na začátku svého názvu, proto ji Honza Kohoutek nechtěl projet jen jako bod na mapě. Chtěl se osobně představit a posdílet svoje zážitky, plány a také požádat o připojení do sbírky na podporu paliativní péče. Nejde o výši částky, ale o společné gesto. O zprávu, že naší obci a nám všem není lhostejný osud lidí, kterým ubývá času a sil, ale ne důstojnosti!

A proč nepřispět? Velkým činem každého z nás je i malá pomoc pro druhé! Proto jsme neváhali a pomohli. Pomůžeme. Zvláště, když Honza Kohoutek tráví 90 dní na rekole a za sebou si veze malý domeček jako šnek svou ulitu za každého počasí, ať už svítí sluníčko nebo prší.

A to si zaslouží skutečný respekt a poděkování za realizaci projektu d352. Více se dozvíte o konkrétní pomoci na www.d352.cz Písmeno D není náhoda — D jako Domestici, D jako Dar, D jako Díky!

..... Za obec Dolany Markéta Rýdlová

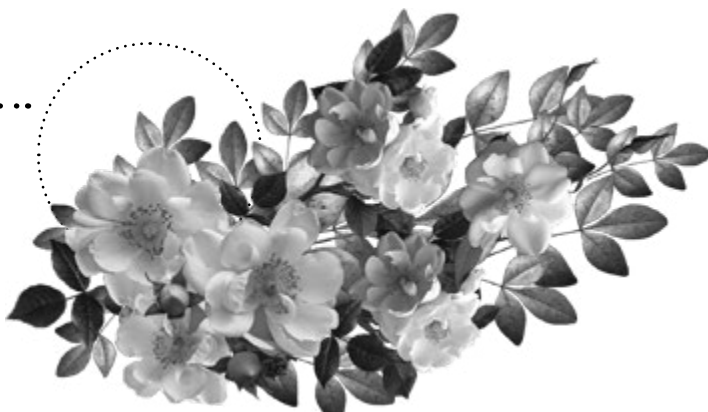
Domestici je český projekt a spolek, který propojuje sportovní a dárcovské výzvy s osvětou a podporou paliativní péče. Název odkazuje na cyklistické „domestiky“ – pomocníky, jejichž úkolem je podpořit ostatní závodníky, aby dosáhli cíle v co nejlepších podmínkách. Symbolizuje myšlenku „nejedu sám“ a přirozenou vzájemnou pomoc v situacích, kdy člověk ztrácí síly – což přirovnávají k doprovázení blízkých na konci života.

www.domestici.cz

Naši jubilanti

Léto je čas grilovaček a posezení na zahradě nebo u ohýnku, takže jako stvořené pro pořádání oslav a nejen rodinných setkání. A tak určitě v červnu v Čáslavkách bujaře slavil pan **Luboš Hynek**, který oslavil své 75. narozeniny. A v Čáslavkách bylo ještě určitě veselo i u paní **Ireny Vašátkové**, která oslavila své krásné 80. narozeniny.

V červenci byla určitě velká sláva ve Sviništaně u pana **Pavla Andrejse**, který měl 75. narozeniny.

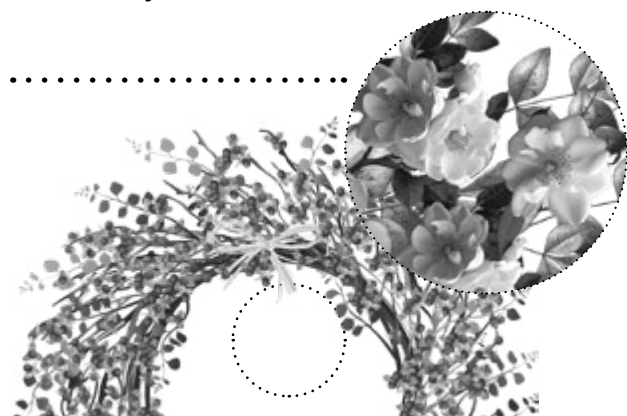

V srpnu oslavila své 85. narozeniny paní **Věra Karlová** ze Sebuče. a paní **Irena Ježková**, také ze Sebuče, oslavila již své 102. narozeniny a je naší nejstarší občankou. V Čáslavkách měl v srpnu jistě oslavu pan **Karel Hofman**, který slavil své kulaté 80. narozeniny.

V září se slavilo v Dolanech u paní **Jany Justové**, která oslavila své krásné a kulaté 80. narozeniny.

Opožděně se přidávám do fronty gratulantů a všem našim milým oslavencům přeji pevné zdraví a jistý krok, štěstí a rodinnou pohodu.

..... Za Obec Dolany Veronika Lemberková

Od školky až po školní lavice – Rok plný nových příležitostí

V Dolanech víme, že cesta za poznáním začíná už ve školce. Právě tam děti získávají první zkušenosti, učí se samostatnosti, spolupráci a objevují svět kolem sebe. Ve škole pak na tyto základy přirozeně navazujeme. Nový školní rok 2026/2027 proto přináší řadu novinek do obou našich zařízení. A rozhodně se máme na co těšit!

Ve školce se bude vařit doopravdy!

Naši nejmenší si už nebudou na vaření jen hrát! Připravujeme pro ně skutečnou kuchyňku na míru, vybavenou dřezem i troubou. Děti si tak budou moci samy omýt ovoce, nakrájet ho, připravit těsto a upéct třeba voňavý koláč. Při tom všem se přirozeně učí praktickým dovednostem, které využijí v každodenním životě. A kdo ví, třeba nám ve školce vyrostou budoucí šéfkuchaři!

Prvňáci, joooooo ti se mají

Naše základní škola se rozrostla ze dvou tříd na tři! Prvňáci tak mají svoji vlastní učebnu i paní učitelku jen pro sebe. Věříme, že samostatná první třída usnadní dětem přechod ze školky do školy a dopřeje jim klidnější začátek školní docházky.

Letos jsme také začali vyučovat podle nového školního vzdělávacího programu. Co to znamená v praxi? Například angličtinu už od první třídy, a to přirozeně, hravě a bez zbytečných obav z cizího jazyka. Naše prvňáčky čeká také slovní hodnocení. Místo pouhé známky se děti i rodiče dozvědí, co už se podařilo, v čem dítě pokročilo a na čem může dále pracovat.

Delší přestávka? Hurá ven!

Velkou přestávku jsme prodloužili na celých 30 minut. Děti tak mají více času na svačinu, kamarády, hru i pohyb na čerstvém vzduchu nebo v tělocvičně. A hlavně mohou načerpat energii na další vyučování. Vždyť i odpočinek ke škole patří!

Co vše přináší nový školní rok?

Zelenější škola, zelenější budoucnost

Letos jsme se zapojili do programu Škola pro udržitelný život. Chceme společně s dětmi proměňovat náš školní pozemek tak, aby se postupně stal klimatickou zahradou – místem, které pomáhá přírodě a zároveň nabízí prostor pro učení i odpočinek.

Prvním viditelným krokem je nová zelená střecha na venkovní učebně. Nejenže krásně vypadá, ale pomáhá zadržovat dešťovou vodu, omezuje přehřívání učebny a poskytuje prostor drobným živočichům. Děti tak přímo ve škole uvidí, jak můžeme přírodě pomáhat a přizpůsobovat se klimatickým změnám. Ekologická výchova totiž nemusí zůstat jen v učebnicích!

Co je to wellbeing?

Velkou radost máme také z projektu Škola Dolany jako klidný přístav, na který jsme získali významnou finanční podporu od Nadace ČEZ. Jeho cílem je posilovat wellbeing, tedy pohodu a spokojenost dětí i všech zaměstnanců školy. Chceme, aby naše škola byla místem, kam se všichni těší, kde se cítí bezpečně, vzájemně si důvěřují a mají prostor být sami sebou. Protože škola není jen o učení. Je také o vztazích, radosti, spolupráci a pocitu, že někam patříme.

Malá škola s velkými sny

Máme před sebou spoustu práce, ale také mnoho příležitostí posunout naši školu a školku zase o kousek dál. Děkuji všem zaměstnancům za jejich nasazení, rodičům za důvěru a obci Dolany za podporu našich plánů.

Jsme malá venkovská škola, ale právě v tom je naše síla. Známe se, pomáháme si a záleží nám na každém dítěti. Od prvních krůčků ve školce až po poslední den v páté třídě chceme být dětem průvodci na jejich cestě za poznáním.

..... Mgr. Iveta Hofmanová,
ředitelka ZŠ a MŠ Dolany

Září v naší mateřské škole – společně na nové cestě

Po letních prázdninách se naše mateřská škola opět rozezněla dětským smíchem, veselým povídáním a radostí ze společného setkávání. Vedle známých tváří jsme s otevřenou náručí přivítali také čtyři nové děti, na které jsme se moc těšili. Ještě před jejich příchodem jsme pečlivě připravili a zútulnili prostředí školky tak, aby se v něm všechny děti cítily příjemně, bezpečně a co nejdříve jako doma.

Začátek školního roku je pro nás především obdobím vzájemného poznávání, budování důvěry a vytváření nových přátelství. Velkou pozornost věnujeme nejen adaptaci nově příchozích dětí, ale také těm, které se k nám po prázdninách vrací. Každé dítě je jedinečné, přichází s vlastními zkušenostmi, potřebami i očekáváními. Naším cílem je dopřát každému dostatek času, pochopení a individuální podpory, aby si ve školce našlo své místo a cítilo se přijímané.

Společně se postupně učíme pravidlům soužití, posilujeme samostatnost, objevujeme radost ze spolupráce a učíme se respektovat jeden druhého. Chceme, aby naše školka byla místem, kde se děti nebojí zkoušet nové věci, mohou být samy sebou a kde je každý malý pokrok důvodem k radosti.

Věříme, že právě pocit bezpečí, důvěra a radost z objevování jsou těmi nejlepšími základy pro další učení a rozvoj každého dítěte. Těšíme se na všechny společné zážitky, nová přátelství i drobná každodenní dobrodružství, která nám nový školní rok přinese.

..... Bc. Gabriela Ponikelská,
foto archiv MŠ Dolany

Nová kapitola právě začíná

První zářijové ráno má ve škole své jedinečné kouzlo. Ve vzduchu je cítit příjemné chvění z toho, co nový školní rok přinese – nové zážitky, kamarády, malé i velké výzvy. Letos patřila pozornost našim sedmi prvňáčkům, kteří poprvé usedli do školních lavic a vykročili vstříc své školní cestě. Společně s nimi ji zahájila i jejich nová paní učitelka Andrea Škodová.

Po slavnostním přijetí od jejich spolužáků se prvňáčci s rodiči vydali do své třídy, kde na

ně čekaly první školní pomůcky, drobná překvapení i první společné aktivity v ukázkové hodině.

Všem našim dětem přejeme, aby byl školní rok 2026/2027 plný radosti z objevování, odvahy zkoušet nové věci a pocitu, že škola je místo, kam patří. Začala nová kapitola příběhu, který budeme společně psát po celý rok.

..... Pavlína Kramářová
foto archiv ZŠ Dolany

Do školy po svých nebo na kole!

Ranní ptáče dál doskáče. To naši školáci zjišťovali na vlastní kůži hned ve třetím zářijovém týdnu, protože se škola i letos zapojila do celorepublikové výzvy Pěšky do školy.

Parkoviště před školou, které bývá plné aut, zelo prázdnotou. Dlouho nevydrželo. Každé ráno jsme si ho vzali za své a uspořádali na něm společnou rozcvičku: protáhnout kosti, nadechnout se čerstvého vzduchu a teprve pak hurá do lavic.

Cesty do školy byly pestré, někdo dorazil pěšky, jiný na kole, další autobusem. Každou z nich jsme poctivě zapisovali, takže teď můžeme říci, že jsme společně zdolali vzdálenost přes 100 km.

Výzva Pěšky do školy se přirozeně přelila i do výuky. Počítali jsme kilometry, lovili dopravní značky, postavili si vlastní dopravní hřiště a dozvěděli se spoustu zajímavostí. Věděli jste, že nejdelší ulice v ČR měří přibližně 15,5 km? To by byla procházka!

Po poslední rozcvičce zůstala dobrá nálada a jedno jasné zjištění: ke škole to jde i bez motoru, a k tomu ještě s úsměvem. Velký dík patří rodičům, kteří v tom jeli s námi! V příští ročníku mají naše ranní ptáčata v plánu doskákat ještě dál...

..... Pavlína Kramářová
foto archiv ZŠ Dolany

Jaké byly letošní Dolany v Dolanech?

Máte již na příští rok, označený v kalendáři, červnový víkend? Pokud ano, tak určitě patříte k velice početné skupině, která ráda navštívuje každoroční sraz dolaňáků, tedy Dolany v Dolanech. A proč taky ne? Vždyť se dá prožít taková malá dovolená za rozumné peníze s rodinou a partou přátel, kde máte o perfektní zábavu a skvělý program postaráno!

Při pohledu na stanové městečko je jasné, že naše Dolany patří k největší skupině „tremplíků“, kteří mají rádi spaní ve spacáku a zábavu, která k tomu patří. Tedy i rannímu setkávání s kartáčkem na zuby před stanem, kde dochází k vyhodnocení, kdo má na tváři lépe vytvarovaný šev od spacáku a po vyplivnutí zubní pasty, dochází k hromadnému vyplachování ústní dutiny slivovicí, tedykomu se neznechutíla předešlý večer.

Místní kraj nabízí hodně krás. Kdo chtěl, vyrazil do Dolan u Klatov již ve čtvrtek a vzal si s sebou kola. Jirka, který bývá na tyto věci dokonale připraven, nám ostatním neznalcům naplánoval velice zajímavou cyklotrasu po místech, která se nabízela a která je dobré vidět. Skvělé je, že neopomněl ani námi tolik oblíbené návštěvy restaurací, kavárny či cukrárny po trase. Nejen pro děti dobrý a důležitý doping.

život v obcích

Po přivítání z úst všech starostů mohla zábava začít. Jako první se představili borci z našich Dolan, kde za potlesku publika ukázali ostatním, jak se u nás tancuje kankán. Po tomto úspěšném předtančení už zábava jen narůstala. Letošní sraz byl také výjimečný tím, že místní areál Dolan u Klatov nabízí i koupaliště a při pátečních a sobotních aktivitách, bylo kde se pěkně ochladit. Letošní počasí přálo tak, že bazén byl opravdu vytížen od rána, až do pozdního večera a to i po vyčerpávajících aktivitách a soutěžích. Po fotbalu či nohejbalu nemohlo být nic lepšího, než se jít osvěžit a popovídat si do ledového bazénu. Ubytování hosté mají značnou výhodu, kdo chce, - sportuje, kdo chce - odpočívá, kdo chce - povídá si, kdo chce - poslouchá ze stanu hudbu a to je možné, až do ranních hodin, kdy se u toho hezky usíná.

Děkuji všem za perfektní organizaci a uspořádání tohoto tradičního srazu, kde jsme si to všichni moc užili. Máme na tento víkend určitě hodně krásných a nezapomenutelných vzpomínek a to i v podobě dvou místních kohoutů, kteří nám ráno připomněli "Pane učiteli, už je čas...."

..... Petr Ludvík
foto Šárka Plšková

Zatmění Slunce očima obyvatel Svinišťan

Je 12. srpen 2026.

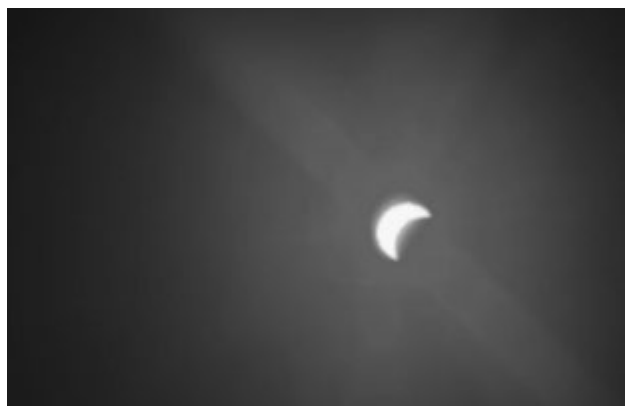
Po horkém letním dni nastává příjemný teplý podvečer. Strništěm po nedávno sklizeném obilí přeletí dychtivý vítr ve snaze odnést do výšky zapomenutý malý klásek i větší klas, s oběma si pohrát v dovádivé výšce a odnést je co nejdále k Miskolezům.

Rozlehlá letištní plocha nad Svinišťany se zaplňuje dětskou drobotinou i dospělými, nechybí ani čtyřnozí kamarádi doprovázející své páníčky. Zatímco ti si nasadí speciální tmavé brýle nebo přiloží před oči diskety či svářecí černé štíty chystajíce se sledovat ten úžasný astronomický úkaz zatmění Slunce, psí partáci se spokojeně natáhnou na vyhrátou vyasfaltovanou plochu a ponořují se do lehkého spánku.

Slunce směřující k západu mívá střechu svinišťanského ovčína. Lidé střídavě sledují hodinky a oblohu. A potom, zdá se, ten vznešený pán noci, jehož jméno je Měsíc, připlouvá na scénu. Zpočátku jen tak pomalu a lehounce ťukne svoji sluneční sestru do boku. My diváci tam dole na Zemi upřeme své chráněné oči vzhůru. I mě se zmocní ten pocit napětí, sleduji astronomickou divadelní hru tohoto výjimečného večera. Měsíc do svého pláště noci zahaluje Slunce víc a víc, zbývá neodkrytý jen krátký pramínek zlatého vlasu. Černé divadlo dvojice pohybující se vesmírem skončilo.

Lidé se rozcházejí. I já se svojí rodinou pomalu odcházím naplněna pocity, které neumím vyjádřit. Nejbližší úplné zatmění Slunce bude podle astronomických výpočtů 7. října 2 135 v česko - polské oblasti. Možná, že nové generace žijící v naší obci budou také pozorovat toto zatmění. Možná, že mezi nimi budou i někteří naši potomci. Ale ti již určitě budou mít jiné pomůcky, prostředky a možnosti tento vesmírný jev pozorovat.

..... *Blanka Dvořáčková*
(Napsáno bez pomoci AI)

Dávné i nedávné, ale také budoucí zatmění Slunce viditelné nad naší planetou

Úplným zatměním Slunce se již ve starověku zabývali řečtí učenci. Heródotos, nazývaný „Otec dějin“, tento jev popsal. Přední milétský filosof Tháles z Milétu matematickými astronomickými výpočty nejpřesněji datoval vesmírné zákonitosti starověku. Jako první také popsal a určil datum úplného zatmění Slunce coby vzácný astronomický jev.

V květnu roku 585 př.K. u řeky Halys probíhala bitva Médské říše s Lydií. V průběhu boje došlo k úplnému zatmění Slunce. Válčíci říše tento jev pochopily jako znamení božské nelibosti a válku ukončily.

V 15. století, přesněji 16.března 1485, proběhlo úplné zatmění Slunce nad jihem Čech a Moravy včetně Českých Budějovic a jižní poloviny Brna. Nad Prahou a západní stranou Čech došlo k úplnému zatmění Slunce 12. května 1706. Pozorovatelné zatmění bylo 8. července 1842 z tzv. Dyjského trojúhelníku z katastru moravské obce Lanžhota a z úzkého pásu nad moravsko - slovenským pomezí od Kuželova po Žitkovou. 11. srpna 1999 nad hranicemi Německa - Rakouska a Maďarska bylo možné spatřit částečné zatmění Slunce, které jsem sledovala a pečlivě zaznamenala v Pamětní knize Svinišťan. Po srpnovém částečném zatmění v tomto roce proběhne opět úplné zatmění Slunce 7. října roku 2 135 v oblasti česko - polské hranice.

V literárních dílech autoři považují zatmění Slunce za apokalypsu. Spisovatel Mark Twain a Jiří Stránský v souvislosti se zatměním Slunce poukazují na pověřivost a lidskou malost.

/Zdroj: <http://cs.wikipedia.org/>
..... *Blanka Dvořáčková*
(Napsáno bez pomoci AI)

Sousedské posezení v Čáslavkách

Na návsi v Čáslavkách proběhlo dne 22. srpna 2026 tradiční sousedské posezení. Pro místní hasiče je to hodně práce, jelikož nemáme zázemí. Musíme vyklidit a uklidit staříčkou hasičárnu, neboli akce „kulový blesk“. To znamená – historické stříkačky, vybavení atd., vše musí ven a vše potřebné na akci dovnitř. Jídlo, pití, stoly, sudy, dobroty atd. Venku postavit velký stan a pivní sety pro sousedy, známé a přespolní. Připravit zázemí pro prodej jídla a hasičárnu proměnit na hospůdku. Honem dát maso na gril, narazit pivo a limonádu. A nezapomenout něco pro děti! Již tradičně dovezeme, rozbálíme a nafoukneme skákací hrad. Hrad stojí, děti přicházejí a vrhají se do něj, podle křiku má opět úspěch. Letos nám Obec zapůjčila a zaplatila „vlek s kuličkami“. Říkali jsme si, co to asi bude a nevěděli, co máme očekávat a zda se to bude dětem líbit. Až když přijel usměvavý pán a přivezl velký vlek za autem, rozdělal plachtu a tam se skrývala zábava pro malé i větší děti. Prolézačky, boxovací pytle, skluzavky a hlavně moře barevných kuliček, ve kterých mohli snad i plavat. Pán nás poučil o pravidlech používání a zábava začíná. Podle velkého křiku dětí měl

„vlek s kuličkami“ úspěch. A protože přšelo a atrakce měla střechu, všechny děti byly uvnitř a nás to docela zachránilo, protože jsme nemohli připravit dětské soutěže a stezku. A co dále nemohlo chybět? Koloběžky pro velké i malé, o které se opět postaral Jirka Plšek. Sice nám na přípravy celé dopoledne přšelo, ale počasí se umoudřilo a po třetí hodině přestalo pršet a sousedé začali přicházet a stoly ve stanu se začaly plnit.

Je pěkné pozorovat, jak se sousedé a známí mezi sebou baví a smějí. Pro mě je to čistá radost. Oproti minulým letům byla účast menší, ale na zábavě to neubralo a povídalo se až do pozdního odpoledne, kdy slunce zapadlo, ochladilo se a některé sousedy vyhnala zima, ale odcházeli s úsměvem na tváři. Někteří vydrželi až do ranních hodin.

Myslím si, že se nám to opět vydařilo i díky vám, kteří jste přišli pobejt. Velké poděkování patří všem, kteří pomáhali připravit a realizovat sousedské posezení. Příští rok se snad opět sejdem.

..... Za SDH Čáslavky Láďa Karban
foto Andrea Karbanová

Krabčické sousedské posezení na konci léta

Každým rokem na konci léta se koná sousedské posezení na zdejší návsi. Letos jsme se sešli poslední srpnovou sobotu. Každý, kdo dorazil, přinesl drobné pohoštění na stoly, nechyběl ani tradiční dort s logem Krabčic, v udírně voněly klobásky a na rožni se točilo maso z divočáka. K tomu vychlazené pivo a pro děti malinovka.

Místní i přespolní si měli o čem povídat a k tomu všemu mohli nahlédnout do historie naší malé vesničky. V pergole byly vystaveny historické dokumenty, výpisy z kronik, fotografie, velkoformátové dobové mapy a mnoho dalších dokumentů, které přinesl k nahlédnu-

Nahlédnutí do historie Krabčic

tí P. Kočica. K tomu se přidali i další sousedé a donesli své dobové materiály a fotografie. Nechyběly originální dochované historické pohlednice, které se po letech putování po světě opět vrátily zpátky do Krabčic. Zájem o to, jak se žilo v naší obci dříve, jak to zde vypadalo, o příběhy zdejších domů i obyvatel, je velký. Potěšující je to, že hlavně mezi mladými, a že mezi nimi zde na posezení vznikla dohoda o aktivní spolupráci při dalším bádání.

Děti si užily trampolínu, soutěže a sounáležitost mezi sebou do pozdních večerních hodin, symbolicky zakončily prázdniny. Hloučky dospělých setrvaly dlouho do noci.

Poděkování patří všem, kdo se zasloužili o tuto zdařilou akci a těšíme se na další setkávání, neboť to k životu patří! Tak zase příště, třeba na podzimním dýňování nebo rozsvěcení stromčku.

..... text a foto Hana Slezáková

Talk show T. Magnuska

Ve středu, 16. 9. 2026 se konalo v náhodském Beránku natáčení dalších dílů Talk show Tomáše Magnuska, který si tradičně zve do každého pořadu postupně tři hosty. Legendu, (herec, sportovec, lékař...), která se ve svém oboru stala osobností a je starší 65 let.

Druhým hostem bývá někdo na začátku kariéry, většinou do 30 let a třetí host je někdo, kdo s Tomášem Magnuskem točil nebo jinak spolupracoval.

Zajímavě vedené, neformální rozhovory, rodinná atmosféra a bezprostřednost moderátora umocnily zážitky z natáčení. Příběhy

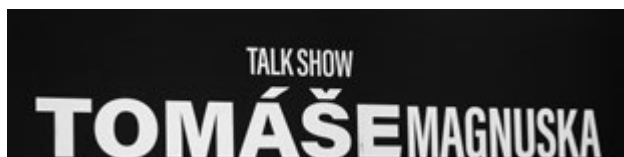

Za kulturou do Náchoda

ze života na farmě vyprávěl pan Václav Vydra, mladá saxofonistka zahrála melodie na přání, galerie obrazů od malíře i fotky světoznámého fotografa oživily jeviště. Svým optimismem a humorem nás pobavil farář Zbigniew Czendlik, zazněly operní a muzikálové melodie v podání Andrey Kalivodové. Následovalo povídání o životě a Nemocnici na kraji města s Andreou Čunderlíkovou. Sbírku hodinek, pořízených za své honoráře představil mladý herec Adam Seidl. Každý díl byl zakončen vtipy účinkujících a následnou autogramiádou. Nechyběla tombola a bohaté občerstvení.

Díky Obci Dolany, která nabídla a zprostředkovala možnost zúčastnit se natáčení, jsme strávili nevšední pohodový den s příjemnými hosty.

..... text a foto Hana Slezáková

Advent zahájíme v Dolanech zase společně

Adventní čas se pomalu blíží a Tělovýchovná jednota Dolany už chystá jeho tradiční slavnostní zahájení. V sobotu 28. listopadu 2026 se hřiště v Dolanech promění v místo, kde si přijdou na své malí i velcí. Čeká nás den plný vánoční atmosféry, dobrého jídla a pití, tvoření, hudby a především příjemného sousedského setkávání a povídání.

Program začne už v 11 hodin, kdy dolanskou sokolovnu provoní tradiční vepřové pochoutky. Bude možné se posilnit na místě, případně si lidé mohou zabíjačkové speciality koupit domů. Ve dvě odpoledne se v sokolovně otevře rukodělná dílnička. Zájemci si zde budou moci vyrobit vlastní vánoční výzdobu. Materiál bude zajištěn, takže stačí přijít, nechat se inspirovat a s chutí tvořit.

Slavnostní část programu přijde ke slovu po 16. hodině. Čeká nás kulturní pásmo, do kterého se opět zapojí také děti ze Základní a mateřské školy Dolany. A na to se všichni moc a moc těšíme! Společně pak rozsvítíme vánoční strom a symbolicky tak zahájíme adventní období. A protože k adventu patří nejen světýlka a koledy, ale také lidová pospolitost a dobrá nálada, domů určité spěchat nemusíme. Přijďte si s námi užít začátek kouzelného předvánočního času, potkat se se sousedy a nasát tu neopakovatelnou atmosféru. Obyvatele všech místních částí obce na akci srdečně zve pořádající TJ Dolany!

Petr Záliš

..... foto Jan Hofman

Sobota
28. 11. 2026
11:00 - 23:00

Zahájení adventu

HŘIŠTĚ DOLANY

U TOHO NESMÍŠ CHYBĚT!

V 11:00 začne na hřišti prodej vepřových pochutin.
Ve 14:00 ožije rukodělná dílnička v sokolovně, kde si
zájemci budou moci vyrobit vánoční výzdobu - materiál
bude zajištěn. Kulturní pásmo a rozsvícení vánočního
stromu bude po 16. hodině opět s dětmi
ze ZŠ a MŠ Dolany. Samozřejmě je bohaté občerstvení.
Akci pořádá Tělovýchovná jednota Dolany.

WWW.TJDOLANY.NET

Nájemce ve sklepe

TELEGRAM: Pozor! Stop. Nekrmit! Stop. Nedráždit! Stop.

Pan Návštěvník Stop.

Nezvaný Stop.

Neohlášený Stop.

Pan Návštěvník Stop.

Pan Podnájemník Stop.

Podřád savců Stop.

Řád letouni Stop.

Létající veverka. Stop

V našem sklepe. Stop.

Blanka Dvořáčková
(Napsáno bez pomoci AI)

Ze života netopýrů...

Netopýři se dožívají v průměru 15 až 20 let (někteří jedinci i přes 35 let), takže pokud ho máte ve sklepe delší dobu, například dva roky - pro něj z hlediska věku nic neznamenaají.

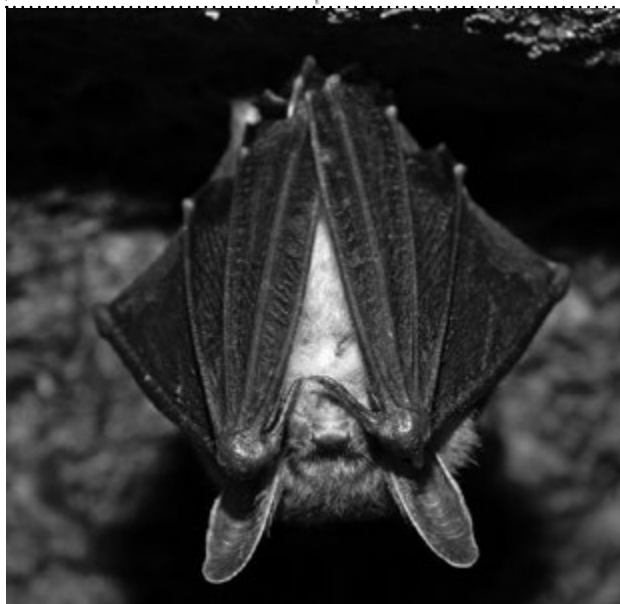
Je však extrémně důležité rozlišit, v jakém režimu u vás netopýr funguje:

Pokud sklep netopýr využívá dobrovolně jako sezónní úkryt a má možnost ze sklepa volně odlétat (např. přes otevřené okénko, větrací šachtu nebo netěsnosti), je vše v pořádku. Sklepy jsou pro ně ideálním místem k zimnímu spánku (hibernaci) od listopadu do března, protože je tam stabilní chlad a vlhko. Na jaře pak odlétá ven lovit hmyz a na podzim se k vám zase vrací. Takto u vás může spokojeně žít mnoho let. (<https://sousednetopyr.cz/o-netopyrech/>).

Co dělat a nedělat?

Nerušte ho při zimním spánku: Pokud tam spí v zimě, nesviťte na něj a nedotýkejte se ho. Předčasné probuzení ze zimního spánku ho stojí obrovské množství energie a může pro něj být smrtelné. (<https://liberec.rozhlas.cz/vyrujit-netopyra-ze-zimniho-spanku-muze-pro-nej-byt-smrtelne-mini-8410364>)

Nesahejte na něj holou rukou: Pokud byste ho někdy potřebovali přemístit, vždy použijte silné rukavice nebo hadr. Netopýři mohou v obraně kousnout a v extrémních případech přenášet vzteklinu.

Zákonná ochrana: Všichni netopýři jsou v ČR přísně chráněni a nesmí se jim ubližovat. Pokud máte podezření, že je ve sklepe skutečně uvězněn nebo potřebujete poradit s jeho bezpečným soužitím, můžete kontaktovat odborníky z České společnosti pro ochranu netopýrů (ČESON) nebo místní záchrannou stanici živočichů. (<https://www.ceson.org/poradna.php>)

..... Blanka Dvořáčková
foto: <https://www.prirodadokapsy.cz/blog/ktera-zvirata-v-zime-spi/>

Dolanský fotbal prochází omlazující kúrou

Dolanská fotbalová družina prochází obměnou. Přicházejí k nám nadějní hráči, pozměněný tým se ale nejdříve musel sehrát. Teď už ale šlape jako dobře namazaný stroj. A když se sejdeme kompletní, v Okresním přeboru Náchodska se můžeme měřit prakticky s každým.

Sezonu jsme zahájili dvěma porážkami se soupeři, kteří budou určitě patřit mezi týmy bojující o postup. Tým Velké Jesenice přitom kvitoval, že dolanský trávník je v daleko lepším stavu, než býval. Vděčíme za to hlavně umělým zvlahám, které by nevznikly, nebýt velké obětavosti Jardy Karla a dalších fotbalistů, kteří v areálu odpracovali spoustu brigádnických hodin.

Vratme se k soutěžním zápasům. V Hronově jsme sahalí po třibodovém zisku, konečná remíza i tak potvrdila, že na tohoto soupeře zahrát umíme. No a pak přišly dvě jasné výhry. V Zábrodí jsme museli otáčet nepříznivý stav, ale povedlo se. Náš domácí souboj s nováčkem z Mezilesí se proměnil ve velkou dolanskou kanonádu. Zajímavostí je, že při absenci gólmanů musel mezi tyčemi zaskočit „nebrankář“ Kamil Mach. Rukavice si půjčil od zraněného Jardy Karla a jistým výkonem přispěl k naší pohodové výhře 7:1. Vítěznou šňůru jsme poté prodloužili cenou výhrou 4:3 v České Skalici. Následující domácí souboj s Velkým Poříčím nám nevyšel, po vyrovnaném průběhu utkání jsme prohráli 2:3. Hrajícího trenéra Pavla Sedláčka těší, že se roz-

šiřuje a zkvalitňuje kádr. Třeba mladý Josef Tokar hned po svém příchodu do Dolan ukazuje, že si rozumí s míčem a ani v koncovce nemá problém, v duelu s Mezilesím skóroval hned dvakrát. Velice dobře se jeví i další posily. Potěšitelné rovněž je, že se do sestavy vrátili Ondra Sedláček i uzdravený Petr Toman. Našlápnuto teď máme dobře, bude ale třeba stále sázet na poctivý přístup v trénincích i samotných zápasech. Chtěli bychom také poděkovat za podporu všem našim partnerům a sponzorům, především Obci Dolany.

Vše o Tělovýchovné jednotě Dolany nebo akcích na hřišti se dozvíte na www.tjdolany.net. Rozjždíme také nové stránky TJ Dolany z dílny webmastera Pepy Cipry na adrese tj-dolany-v2.vercel.app/.

..... Petr Záliš, foto Václav Mlejnek

TJ Dolany, Okresní přebor – podzim 2026

sobota	15. 8.		Jaroměř B – Dolany (4:1)
sobota	22. 8.		Dolany – Velká Jesenice (2:3)
neděle	30. 8.		Hronov – Dolany (2:2)
neděle	6. 9.		Zábrodí – Dolany (1:4)
sobota	12. 9.		Dolany – Mezilesí (7:1)
sobota	19. 9.		Česká Skalice B – Dolany (3:4)
sobota	26. 9.		Dolany – Velké Poříčí (2:3)
sobota	3. 10.	16:00	Babí – Dolany
sobota	10. 10.	16:00	Dolany – Police C
sobota	17. 10.	15:30	Stárkov – Dolany
sobota	24. 10.	14:30	Dolany – Deštné/Nové Město B
sobota	31. 10.	14:00	Machov – Dolany
sobota	7. 11.	14:00	Dolany – Červený Kostelec B

JSDH Dolany, poohlédnutí za letošním rokem

Naše jednotka se pravidelně školí a stará o svěřenou techniku. Tato práce a úsilí se předvedla v letošním roce již třemi výjezdy.

První výjezd byl 5. dubna – požár lesa. Při větrném dni, kdy se nekontrolovatelně rozhořel les nad hřištěm, HZS vyhlásilo 2. stupeň poplachu. Přijeli k nám hasiči blízkého i vzdálenějšího okolí, např. z Č. Skalice, Chvalkovic, Jaroměř, Kuksu, Velichovky, Choustníkova Hradiště atd. I přes velký počet jednotek, hasičů a cisteren si velitel zásahu vyžádal leteckou podporu, která přiletěla z Prahy. Vrtulník udělal 18 shozů vody z bambi vaků. Dolanská jednotka dostala za úkol vytvořit čerpací stanoviště pro doplňování vody do cisteren. Stanoviště bylo vytvořeno u dolanského rybníčku a vodu jsme brali z nových požárních nádrží. Po uhašení požáru, jsme od velitele zásahu přebrali požářiště. Toto místo jsme museli hlídat a kontrolovat do páté hodiny ranní. Největší překvapení pro hasiče bylo, že s vrtulníkem létá žena - sympatická blondýnka (někteří hasiči se málem zamilovali).

Druhý výjezd byl 19. července – požár kůry na Váze u křižovatky na Sebuč a Krabčice. Zde jsme byli jen chvíli, nebylo to nic závažného.

Poslední třetí výjezd byl 22. srpna – úklid vozovky, křižovatka u kaštanů mezi Sebučí a Svinišťany. Po nočním vydatném dešti došlo k zalití silnice bahnem, které steklo z nedalekého pole. Zde jsme na mytí silnice naplno využili vysokotlak (vodu z nového požárního auta).

S naší milou Avii, která nám dlouhá léta sloužila, jsme se rozloučili 25. května, byla prodána a odjela do nového domova. Naše společná cesta s ní byla krásná, ale taky plná oprav a úprav. Její místo v garáži už od loňského roku zaplnil Mercedes Benz.

Chci pochválit kluky, kteří si naplánovali v srpnu brigádu a pro rychlejší výjezdy auta připravili rozvod elektřiny pro kompresor. Díky tomu máme Mercedes připojen na stlačený vzduch a elektrický proud, jako ve velkých hasičárnách.

Všem členům jednotky děkuji za práci, kterou odvádějí.

..... Velitel JSDH Láďa Karban

Výsledky hasičských soutěží jaro 2026

V sobotu 9. května 2026 proběhla již po několikáté hasičská soutěž „O pohár starostky obce“ ve Vlčkovcích v Podkrkonoší. Této soutěže se naši vesniční hasiči s chutí opět zúčastnili a vybojovali 9. a 6. místo.

SDH Dolany, v kategorii muži: 9. místo
SDH Čáslavky, v kategorii muži: 6. místo

O týden později, v sobotu 16. května 2026 ve Velké Bukovině, týmy dobrovolných hasičů a hasiček soutěžily o vítězné poháry v již tradiční soutěži „Bukovinský kačák“ a opět „padla“ ta nejvyšší místa:

SDH Čáslavky, v kategorii ženy: 2. místo
SDH Dolany, v kategorii ženy: 3. místo
SDH Dolany, v kategorii muži: 3. místo
SDH Čáslavky, v kategorii muži: 1. místo

A to nebyl ještě konec soutěže! Na závěr byla vyhlášena neoficiální soutěž, tzv. „4“, ve které se místo 7 soutěžících, běželo pouze ve „4“ odvážných soutěžících. První „4“ odběhli hasiči – Jirka Fendrych, Karel Silovský, Míra Všečetka a David Syrovátka a druhou „4“ neváhali odběhnout odvážlivci – Lucka Fendrychová, Kája Huneš, Dáda Lemberk a Radka Kavková. Všichni statečně zabojovali a to 1. tým s časem 42,65 a 2. tým odběhl v čase 40,31.

Družstvo 2. tým: 3. místo
Družstvo 1. tým: 4. místo

Ve „**Florian Cupu 2026**“ v sobotu 23. května 2026 ve Chvalkovicích družstva hasičů, jak jinak, opět a zas vybojovala krásná vítězná umístění:

v klasické hasičské soutěži:

SDH Čáslavky, v kategorii ženy: 1. místo
SDH Dolany, v kategorii ženy: 2. místo
SDH Dolany, v kategorii muži: 1. místo
SDH Čáslavky, v kategorii muži: 2. místo

v okrskové soutěži:

SDH Čáslavky, v kategorii ženy: 1. místo
SDH Dolany, v kategorii ženy: 2. místo
SDH Dolany, v kategorii muži: 1. místo
SDH Čáslavky, v kategorii muži: 2. místo

Za hasiči a hasičky Markéta Rýdlová

Svatojánská noc v Dolanech

V úterý 23. června jsme se v dolanské sokolovně sešli na Svatojánské noci, kterou uspořádal spolek Letokvět. Hostem večera byl Jan Klimeš z Hvězdárny v Úpici. Celý večer proběhl v příjemné sousedské atmosféře, s řadou zajímavých informací a také s pozorováním noční oblohy.

Dozvěděli jsme se, co je možné pozorovat na červnové obloze, proč přílišné noční osvětlení ztěžuje pozorování hvězd a jak může světlo v noci ovlivňovat spánek a zdraví lidí. Řeč byla také o jeho působení na hmyz, ptáky, rostliny a další živé organismy.

Zajímavá byla i praktická část věnovaná svícení v obcích. Společně jsme se zamýšleli nad tím, zda více světla vždy znamená více bezpečí, zda je nutné osvětlovat prázdné ulice po celou

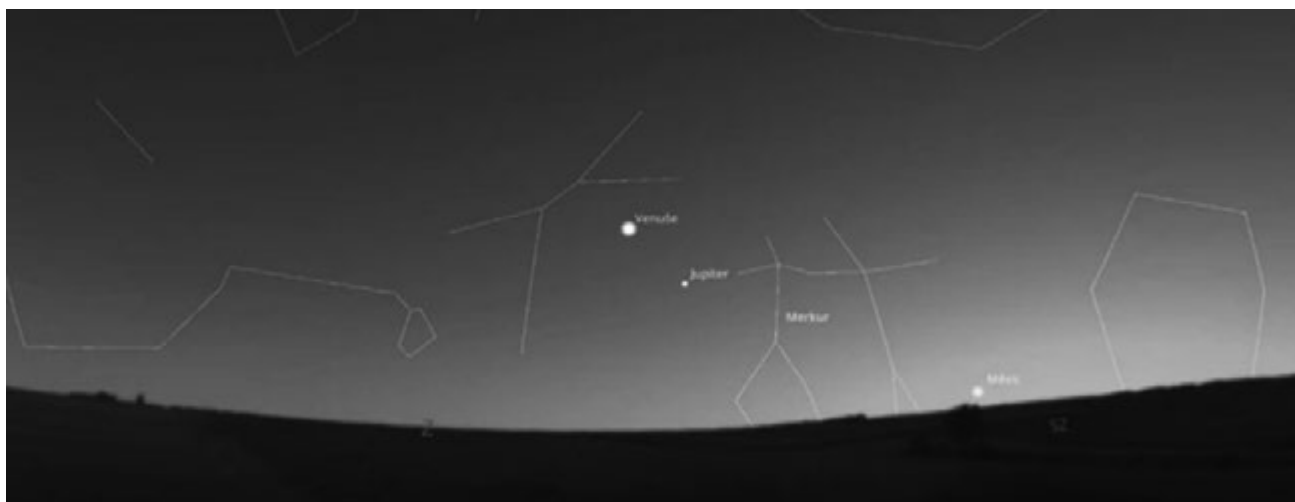
noc a co mohou pro šetrnější a účelnější osvětlení udělat obec i jednotliví obyvatelé.

Počasí nám přálo, a tak jsme po besedě mohli společně vyjít ven a podívat se na noční oblohu i v praxi. Děkujeme Janu Klimešovi za poutavé povídání i všem, kteří přišli.

Pokud vás téma světelného znečištění a nočního prostředí zaujalo, na stránkách spolku Letokvět najdete doporučené odkazy, na kterých si můžete rozšířit povědomí o této problematice a dozvědět se další zajímavosti.

Protože se letošní Svatojánská noc vydařila, rádi bychom na ni příští rok navázali a setkání zopakovali. Budeme se těšit zase na viděnou pod noční oblohou!

..... Spolek Letokvět

Přivesnické tábory 2026

I letos se ve Svinišťanech v Chaloupce uskutečnil přivesnický tábor, a to hned ve dvou turnusech – v červenci a srpnu. Každý byl trochu jiný, a to hlavně kvůli počasí.

V červenci nám počasí příliš neprálo, často pršelo. Náladu nám nezkazil ani déšť. Děti si užily spoustu her, vyrábění a společných aktivit. V průběhu týdne jsme vyrazili do krytého bazénu v Hradci Králové, největší úspěch měl tobogan a nechyběl ani odpočinek ve vířivce. V Chaloupce děti v týmech vyrobily vlastní pirátské lodě, které otestovaly při různých hrách. A nechyběl ani tradiční výlet na koloběžkách. Všichni jsme trasu z Hradce Králové zvládli na jedničku a za odměnu jsme si dali zaslouženou zmrzlinu.

.....

Srpnový přívesnický tábor

Srpen byl naopak ve znamení slunce a vysokých teplot. Hodně času jsme trávili u vody, ať už na koupališti v Třeběchovicích pod Orebem, nebo na vodní skluzavce na kopci u Chaloupky. Právě ta byla jednou z nejoblíbenějších aktivit a děti se na ni těšily každý den. Na koloběžkách jsme se tentokrát vydali za příjemným ochlazením do podzemních chodeb v Josefově. Při čtvrtetní výpravě si děti v přírodě uvařily vlastní oběd v kotlíku a vyzkoušely si lukostřelbu.

Oba tábory byly plné her, tvoření, výletů, smíchu a příjemně stráveného času. Děkujeme všem dětem za bezvadné dva týdny. Těšíme se na příští léto a další společná dobrodružství v Chaloupce i mimo ni!

..... Markéta Hylmarová
foto Sabina Mistrová

Rybářské závody pro děti ve Svinišťanech

Rybářské závody pro děti ve Svinišťanech přilákaly rekordní počet účastníků. Na svinišťánské nádrži se v sobotu 29. srpna konaly tradiční Rybářské závody pro děti, které letos přilákaly rekordních 20 malých rybářů. Krásné počasí, pohodová atmosféra a skvělá organizace opět potvrdily, že jde o jednu z nejoblíbenějších akcí léta.

Závody pořádal SDH Svinišťany za podpory Rybářství Bejs v České Skalici, obce Dolany a místního SDH Svinišťany. Pro děti bylo připraveno občerstvení – párek v rohlíku a limonáda, které dodaly energii do rybářského klání.

Výsledky závodů

Nejlepší výkon dne předvedla **Sofie Červená**, která nachytala úctyhodných 275 cm ryb a zaslouženě si odnesla první místo. Ostatní děti však také bojovaly s velkým nasazením a nadšením.

Aby nikdo neodešel s prázdnou, všechny děti si odnesly malou cenu útěchy, která jim připomene hezky strávený den u vody.

Atmosféra, která se neomrzí

Rybářské závody ve Svinišťanech jsou dlouhodobě známé svou přátelskou atmosférou, kde se snoubí zábava, pohoda a radost z přírody. Letos se navíc potvrdilo, že oblíbenost akce stále roste – účast byla nejvyšší za poslední roky.

Poděkování

SDH Svinišťany děkuje všem dětem za účast, rodičům za podporu a dobrovolníkům za pomoc při organizaci. Díky společnému úsilí se podařilo vytvořit krásný den, na který budou děti i dospělí rádi vzpomínat. Za rok se budeme opět těšit na další ročník plný úsměvů, rybářských úspěchů a dobré nálady.

..... Veronika Morávková,
foto archiv SDH Svinišťany

Po stopách Josefa Myslimíra Ludvíka: Naše komorní kolové putování

V sobotu 29. srpna 2026 jsme se z Dolan vydaly na plánované Kolové putování Českoskalickem. Chtěly jsme si tak připomenout letošní významná výročí našeho slavného rodáka a národního buditele J. M. Ludvíka (230 let od jeho narození a 130 let od osazení pamětní desky na jeho rodném domě) a projet si místa, kde během svého života působil. Na startu se nakonec sešla sestava složená výhradně z nás pořadatelek. Věříme, že v příštím roce opadne ostych a přidáte se k nám. Na hrob J. M. Ludvíka v Malé Skalici jsme položily kytici jiřin. Právě jiřiny jsou symbolem České Skalice díky Jiřinkovým slavnostem, které zakládal František Hurdálek, vlastenec a kněz. Tito dva velcí muži k sobě měli blízko nejen myšlenkami, ale i životním osudem. Oba nakonec dožili na Malé faře a dnes odpočívají v Malé Skalici u kostela pochováni po svém boku. Následně nás cesta vedla Babiččiným údolím, kolem zámku k Slatinskému mlýnu. Odtud jsme již vystoupaly na Boušín, kde byl

Ludvík v roce 1847 jmenován farářem. K tomuto místu se váže i jedna dramatická událost – v roce 1848 byl na zdejší faře přepaden a oloupen zlodějskou tlupou Špetlů. Z Boušína jsme přes Červenou Horu, s výborným občerstvením v Hospodě U Kapličky, dojely do Studnice. Zde Ludvík působil v duchovní správě už od roku 1834. Opravil tu kostel, hřbitov a faru, pracoval zde na svém literárním díle Paměti duchovní osady Studnické. Odtud už nás čekala cesta z kopce zpět do Skalice přes Zlič, kde jsme si ještě prohlédly nově upravený vojenský hřbitov připomínající události roku 1866. Putování se vydařilo, našlapaly jsme přibližně 40 km a věříme, že příští rok s námi do pedálů šlápněte také!

..... Martina, Jitka, Letokvět, z. s.
foto archiv Letokvětu

11. ročník Svinišťanského pahorku a posvícenská zábava

V sobotu 19. září 2026 se areál Chaloupka ve Svinišťanech probudil do krásného slunečného dne. Už od rána bylo cítit, že nás čeká něco výjimečného. Lidé se scházeli, týmy se připravovaly a všude panovala příjemná směs nervozity, očekávání a radosti. Letos nás čekal už 11. ročník Svinišťanského pahorku – hasičské soutěže, která je známá tím, že se běží do kopce. A právě ten kopec dodává závodu jedinečný charakter, který si každý rok užívají závodníci i diváci.

Na start se postavilo sedm mužských týmů, čtyři ženské a tři dětská družstva. Atmosféra byla od začátku skvělá. Diváci fandili, děti pobíhaly kolem a soutěžící se snažili ze sebe dostat maximum. Kopcovitá trať dala všem zabrat, ale zároveň přinesla spoustu napínavých momentů, které k hasičskému sportu prostě patří.

A jak to dopadlo? Mezi muži zvítězily Dolany s časem 30,38 s, ženy ovládly Časlavky s časem 35,03 s. V dětských kategoriích se radovaly oba týmy z Chvalkovic – mladší i starší žáci si odvezli vítězství. Radost byla velká, stejně jako potlesk, který se nesl areálem při vyhlásování výsledků. Ceny od sponzorů udělaly soutěžícím velkou radost a všichni si odnesli nejen odměny, ale i nové zkušenosti a zážitky. A co je nejdůležitější – celý závod proběhl bezpečně a nikomu se nic nestalo.

K dobré náladě přispělo i bohaté občerstvení. Vůně grilovaného prasete, které jako každý rok připravil Pavel Šmíd, se linula celým areálem. V udírně se dělaly klobásy, pro děti

SVINIŠŤANSKÝ PAHOREK				
MUŽI		čas	pořadí	
1. SVINIŠŤANY	43,18	6		
2. ČASLAVKY	41,51	5		
3. VELKÁ BUKOVINA	36,31	3		
4. DOLANY	30,38	1.		
5. ŠESTAJOVICE	40,01	4		
6. VLČKOVICE	32,22	2.		
7. CHVALKOVICE	44,11	7		
8.				
9.				
PŘÍPRAVKA		čas	pořadí	
1.				
2.				
3.				
ŽENY		čas	pořadí	
1. ČASLAVKY	35,03	1.		
2. ŠESTAJOVICE	38,22	4.		
3. DOLANY	37,22	3.		
4. CHVALKOVICE	37,06	2.		
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
STARŠÍ ŽÁCI		čas	pořadí	
1. VELKÁ BUKOVINA				
2. CHVALKOVICE				
3.				

byl připraven párek v rohlíku a pitný režim byl opravdu pestrý. Slunečné počasí jen podtrhlo celkovou pohodu a lidé si užívali společné chvíle.

Když závody skončily, nezahléleli jsme. Prostor u Chaloupky se začal chystat na posvícenskou zábavu. Stoly, světla, hudba – všechno se postupně proměnilo v místo, kde se večer sešli lidé, kteří mají rádi tradice, zábavu a společné setkání. DJ Rejza se postaral o hudbu, která roztančila všechny generace. Smích, tanec, povídání – to všechno vytvořilo atmosféru, na kterou se bude dlouho vzpomínat.

Celý den se vydařil díky lidem, kteří věnovali svůj čas, energii a chuť pomáhat. Organizátoři, dobrovolníci, pomocníci – každý měl svou roli a společně vytvořili akci, která má ve Svinišťanech své pevné místo.

A tak už teď víme, že za rok se opět sejde v areálu Chaloupka. Svinišťanský pahorek je tradice, která spojuje lidi, přináší radost a ukazuje, že když se komunita semkne, dokáže vytvořit něco krásného. Těšíme se na další ročník.

..... Veronika Morávková
foto Markéta Rýdlová

Draci nad vesnicí roku 2026

Liga lesní moudrosti
kmen Tate Osmaka a ZŠ, MŠ Dolany

pořádá
24. ročník
soutěže v pouštění draků

Draci nad vesnicí

pátek 2. 10. 2026
od 16 hod.

Dolany hřiště

Hodnotí se vlastní výroba draků, letové schopnosti
a vzhled. Občerstvení zajištěno. Možnost tréninku již od 15:30

Akce je součástí projektu „Pro všechny“
a koná se za podpory
MŠMT a obce Dolany.

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

pozvánka

Cesty návratu

Rok 2010

Pojď, vezmu tě za ruku a půjdeme...

Ptáš se mě jediným slovem: Kam?

A já ti odpovídám: Miláčku, půjdeme do těch míst, které jsou spojeny s mými i tvými kořeny...

A ty se ptáš: Co to jsou moje a tvoje kořeny?

A já ti odpovídám: Miláčku, to jsou místa, kde jsem žila jako dítě, kde žila tvoje prababička a pradědeček

A ty se ptáš: A kdo tady ještě žil?

A já ti odpovídám: Miláčku, žili tu hodní lidé, ti zde pracovali, měli děti a ty zase měli děti, ty vyrostly a někteří zde žijí stále

A ty se ptáš: A kde jsou ty kořeny? Ta místa, řekni, kde jsou?

A já ti odpovídám: Miláčku, to jsou naše vesnice, které znáš...

A ty se ptáš: A ty vesnice jsou stejné jako dřív?

A já ti odpovídám: Miláčku, kdepak, lidé zde pracovali a vesnice se vyvíjely spolu s generacemi lidí, kteří zde žili...

A ty se ptáš: Babičko, to jsou ty kořeny?

A já ti odpovídám: Ano, miláčku, to jsou ty kořeny

A ty se ptáš: A babičko, jak dlouho tady budou ty kořeny?

A já Ti odpovídám: Miláčku, ty kořeny zde budou další dlouhá staletí...

A ty se ptáš: Na věky věků, jako v té pohádce?

A já ti odpovídám: Ano, miláčku, na věky věků...jako v té pohádce...

Rok 2026

Uplynulo šestnáct let...

Krásný slunný den babího léta. Sedím na lavičce pod vysokou lípou, kterou jsme zasadili před dvaceti jedna lety, kdy ses narodil... V trávě šustí kroky, vím, že přicházíš.

„Tak babičko, pojď, jedeme na výlet“ říkáš mně vesele. „A kam?“ ptám se. Kapička nejistoty v mém hlase. „Babičko,“ zasměješ se rošťácky jako kluk „přeci za kořeny, ne?“ A dodáváš: „To nepotřebuješ žádný make-up, že?“

Jak ty ve mně čteš, jako ve staré kronice, pomyslí si.

Nasedáme do tvého autíčka žlutáska.

„Začneme Sebučí“ povídám.

Žlutásek nás svižně doveze k ovčínu a již směřujeme kaštanovou alejí dolů k silnici. „Teď k našemu lesu?“ ptáš se. Kývnu hlavou. Po několika metrech zastavuješ na prašné cestě. „Co

to je?“ nevěřicně vyhrkneš. „Stromy onemocněly, les onemocněl,“ říkám smutně. „Pojď,“ vybídnu ho, „zajedeme směrem k Semerákovým. Těším se, jak budeš překvapen. Zastavíme na prašné cestě. Před námi nová alej třinácti mladých lip. Ohebné větve nám kynou na pozdrav, zelené listy švitoří o tom, že jsme vítanými hosty. Na tvůj dotaz odpovídám, že tuto alej a ještě jednu v Dolanech nechal osázet obecní úřad.

Cestou necestou vesnicemi...

Nasedáme do auta a už nás žlutásek nese vzhůru do kopce a šupem dolů, potom zatáčka a valíme si to do Krabčic. Milá vesnička s laskavou tváří, jeden domek hezčí než druhý obklopuje čistou návěs s radostným dětským hřištěm. Vystupujeme z auta. Pro zachování tradice usedáme na lavičku a popijíme minerálku z plastové lahve. Pokojná víska, určitě zde žijí i pokojní lidé. Sledujeme tok Běluňky. Její vlny šveholí o cestě, která je před nimi, do které řeky doplují a kam poputují dál...

Nasedáme do auta. Naším cílem jsou Čáslavky. Na malebně upravené návsi nás vítá bludička. Tradice vyprávějící o jejích kejklech a piklech se traduje z generace na generaci. Jen tato krasavice již živé příběhy psát nemůže. Mnozí lidé však věří, že její duch je stále v jejím dřevěném těle. Zde v Čáslavkách mám dojem spokojeného venkovského života. Tento pocit umocňuje myšlenka na každoročně osvětlený překrásný betlém a adventní výzdobu, kterou si jezdí prohlížet i lidé z okolních vesnic a měst. Ani zde nechybí dětské hřiště. Chodníky z Čáslavek do Dolan jsou opravené, řada topolů je prořezána. Bezpečná procházka pro pěší, cesta do Dolan na nákup, bezpečná cesta pro cyklisty. Odjíždíme do Dolan. Nelze si nepovšimnout nových nátěrů na dřevěných domcích a pódiu na hřišti. Na dětském hřišti si hraje pět dětí. Zastavujeme před obchodem. Kupuješ druhou lahev minerálky. Míjíme nové osvětlení od konce vesnice ke hřbitovu. Odbočujeme na návěs. Kaplička je lemována záhony překrásných růží. Jejich sazenice zakoupili a darovali občané, kteří chtějí mít prostředí návsi co nejkrásnější. Záhony na jejich výsad-

bu připravily technické služby obce. Vracíme se k budově školy. V její zahradě se nachází vzdušná nová učebna. Moje kantorské srdce se zaraduje. Procházíme po čistých chodnících ke hřbitovu. V těchto místech je část chodníku opravena.

Ale je čas vrátit se ke žlutáskovi a jet zpátky do Sviněštan. I místní autobusová zastávka je opravena, dostala nové sklo. Odbočíme do vsi. Nalevo hospůdka, kdysi hojně navštěvovaná. Dnes zavřeno. Napravo bývalý obchod. Místní dědové a tátové prodejnu stavěli o sobotách, nedělích, ve všední dny navečer ve svém volném čase. Říkalo se tomu SVĚPOMOCÍ. Dnes si zde místní již nekoupí ani základní potraviny. Obchod zrušen. Rží potažená vnější tabule nás informuje o majiteli nové firmy. Její název pro rez nelze přečíst. Povzdechnu si. Projíždíme čistou návší směrem k ovčínu. Ale to jsme již u odbočky do ostrova zeleně, k nám domů. Zeleň v příkopech a na cestě jabloňovou alejí je udržována. O posekání a úpravu se starají technické služby obce. Naše cesta končí. Jsme doma. Napustím velký džbán čerstvé chladné vody, přidám citronovou šťávu a lístky máty z naší zahrádky. Zapínám kávovar. To již vycházíš ze sprchy, osvěžený z poznávací cesty za kořeny předků. Vodu nemusíme šetřit tak jako před několika lety, jsme napojeni na obecní vodovod. Až spadá listí a nastane zimomřivý čas, u nás doma bude teplo. Teplo po celé zimní měsíce. Z komína se nám již nebude kouřit. Díky realizaci plynofikace se nebude kouřit z komínů všech domů, jejichž majitelé se na plyn napojili.

Šálek horké kávy a borůvkový koláč. Po putování místy, kde jsou kořeny předků obyvatel Sebuče, Krabčic, Čáslavek, Dolan a Sviněštan nám chutná. Víím, že zase odjedeš za svými povinnostmi. Ale také víím, že se vrátíš. Alespoň na krátký čas. Všichni se vrací. Někteří zůstanou.

Vrací se, vždyť zde jsou kořeny jejich předků.

..... Blanka Dvořáková
(napsáno bez pomoci AI)
foto Markéta Rýdlová

Cukr a bič aneb Bič a cukr (fejeton)

Politika Cukru a biče, učím žáky. Kterému politikovi přiřadíš tuto vládu? zkouším žáky. Ano, správně, Ottovi von Bismarkovi, chválím žáky.

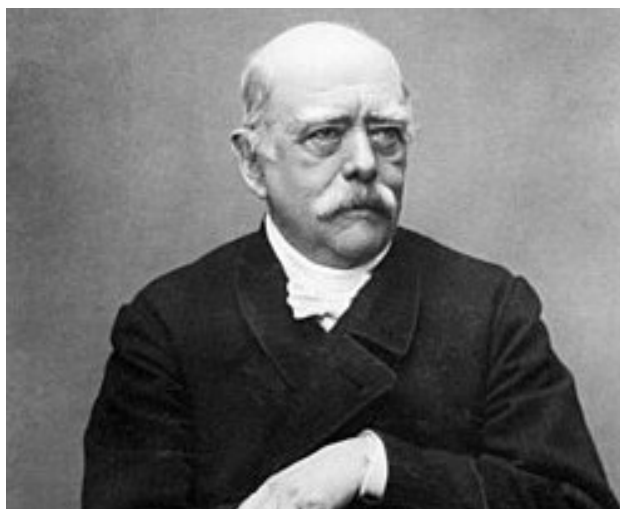
Proč mě právě napadá charakteristika vlády pruského kancléře Bismarka? Stává se mně často, že se mně v souvislosti s politickými událostmi a za různých situací vybavují historické události a osobnosti dějin. Jako právě včera. Anděle přišlo psaní z finančního úřadu. Nové a vyšší daně. Co naplat, děvče. Zaplatť.

Sedím v čekárně praktického lékaře. Starý pán si stěžuje na drahé uhlí. Co naplat, dědo. Zaplatť.

Konečně chvilka s kamarádkou. Kávíčka výborná. U vedlejšího stolku sedí tři dámy. Pochutnávají si na zákusku a Vídeňské kávě. Navzájem si stěžují a naříkají na malý důchod. Drahé maso, jogurty, pečivo. Drahý plyn. Drahý benzín. Drahá kadeřnice. Co naplat, dámy. Zaplatte.

Na nákup potravin nepůjdu. Do obchodu pošlu manžela. Ten je vůči nářkům lidí imunní. Já tu Andělu, toho starého pána i ty tři dámy chápu. Chápu vás, lidičky, co naříkáte na ten bič, když každé jeho prásknutí zpívá: Zaplatť. Zaplatť. Zaplatť.

Mám vůči biči cukrový lék. Pěknou knížku, krásnou hudbu, procházku kaštanovou alejí, návštěvu kavárny s kamarádkou, Časáček, děti

a vnoučata. Nejsladší kostkou cukru je můj klid domova.

Věřím, že každý z vás má svůj sladký cukr. Vezměte si alespoň jednu kostku, to když vaše peněženka opět uslyší prásknutí bičem.

..... Blanka Dvořáčková
(napsáno bez pomoci AI)

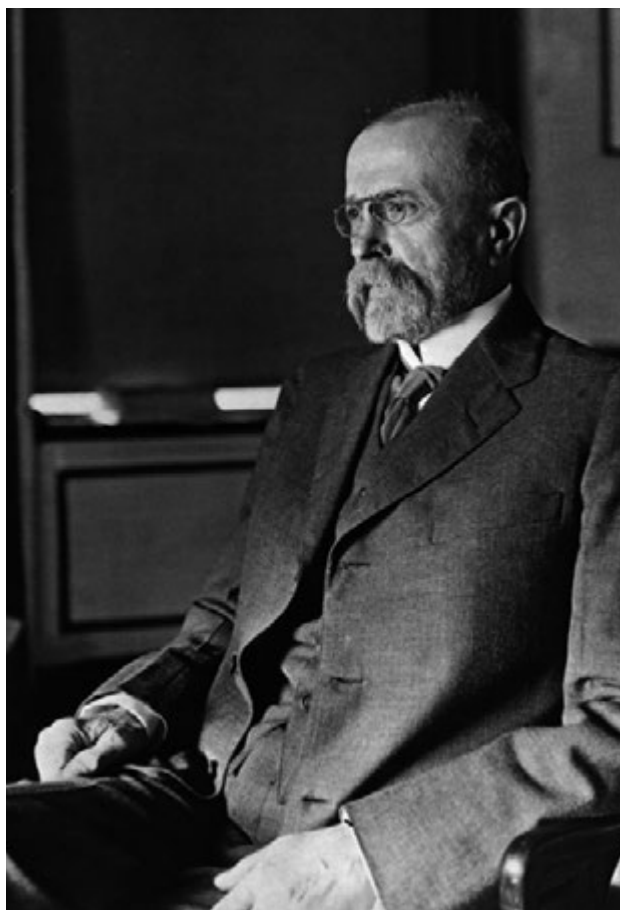
foto: https://cs.wikipedia.org/wiki/Soubor:Bundesarchiv_Bild_146-1990-023-06A,_Otto_von_Bismarck.jpg

Čtení z kroniky Svinišťan

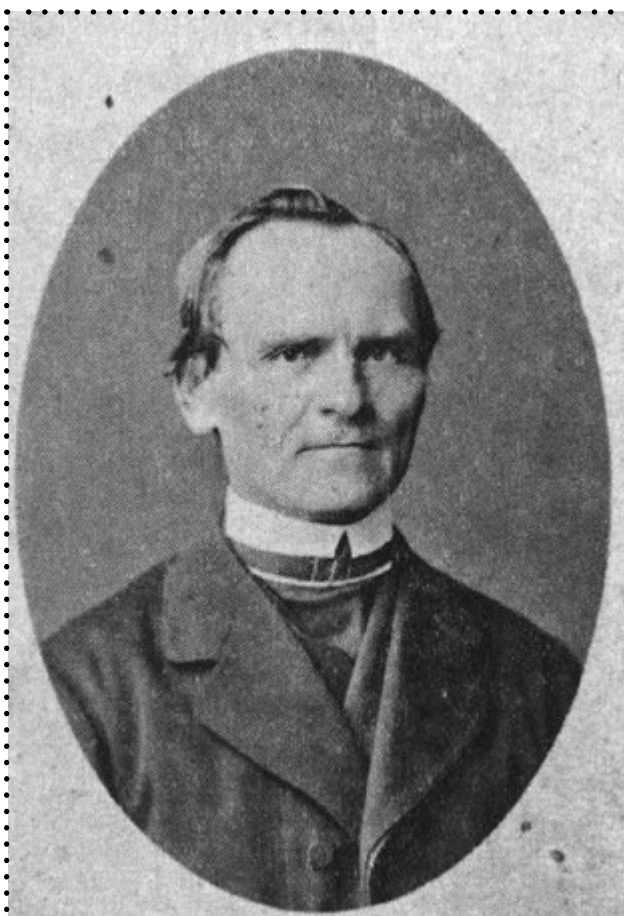
„Rok 1926

10. července projížděl naší obcí náš, nám tak drahý osvoboditel pan prezident Tom. G. Masaryk. Na začátku obce u Hofmanových postavena brána, u ní stálo obecní zastupitelství, sbor hasičský, ochotnický spolek a řada dlouhá občanů i z obcí okolních jako Chválkovice, Miskolezy, Sebuč a jiné. Vše stálo na pravé straně silnice od Jaroměře. Ke 4té hodině se objevilo první auto v němž jel přednosta politické správy vládní rada p. Bayer a pak v pátém autě pan prezident. Docela volně projížděl obcí za volání slávy a jiných nadšených pozdravů, usmíval se děkoval všem, kynul a mával rukou. Bohužel že nezastavil se až teprve v České Skalici. Než předce nám zustává milá a vzácná upomínka že předce nám byla poskytnuta aspoň malá možnost pozdraviti, nám všem drahého tatička Masaryka našeho osvoboditele. Kéž jest mu popřáno aby ještě dlouhá léta řídil osudy našeho mladého státu.,,

..... Blanka Dvořáčková
/Zdroj: Kafka, J.: Pamětní kniha katastrální obce Svíšťanské založena roku 1900, str. 98 /

Výročí regionální osobnosti Josefa Myslimíra Ludvíka

Josef Myslimír Ludvík

římskokatolický kněz, historik, spisovatel a básník, který si zvolil obrozenecké jméno Myslimír

**22. dubna 1796, Dolany č. p. 4 u Jaroměře
+1. ledna 1856, Česká Skalice*

230. výročí narození Josefa Myslimíra Ludvíka

170. výročí úmrtí J. M. Ludvíka

130. let od odhalení pamětní desky na rodném domě v Dolanech, Prof. Emanuel Miriovský, ředitel C.K. Učitelského ústavu v Hradci Králové ocenil osvětovou vlasteneckou činnost v lásce k české knize

175. výročí Aloise Jiráska a nová kronika U nás, Josef Myslimír Ludvík–čtení z knihy druhé: Novina

„Každý tudíž pramének, jenž teče do té jedné veliké řeky, jež svažuje půdu naší vlasti, vděčně, mile a ochotně má býti přijat, chován, šetřen a i po letech uznáván.“

Josef Antonín Ludvík se narodil na statku na návsi v Dolanech č. p. 4 u Jaroměře a jeho tatínek Josef měl velké hospodářství. Jeho sourozenci byli bratr Jan, který převzal po tatínkovi statek, bratr Václav se stal mlynářem a sestra Kateřina se provdala na hospodu do Jaroměře. Stal se povoláním římskokatolickým knězem a přijal obrozenecké jméno Myslimír, které vystihuje jeho obětavou povahu v práci pro druhé. Byl také významným historikem, spisovatelem a básníkem doby českého národního obrození. Studoval na klášterním gymnáziu církevního řádu Benediktinů v Broumově, potom filozofii v Litomyšli, následně bohosloví v Hradci Králové – centru vzdělanosti obrozeneckých kněží a učitelů a nakladatelství českých knih. Ludvíkův učitel katolický kněz, profesor a spisovatel Josef Liboslav Ziegler ho velmi podnítil k osvětové buditelské činnosti. Josef Myslimír Ludvík se stal římskokatolickým katolickým knězem a působil dvanáct let v Náchodě, kde byl nejprve zámeckým kaplanem a potom náchodských kaplanem v centru českého národního obrození našeho regionu Náchodska. Svému nejlepšímu příteli knězi Josefu Regnerovi přinášel české knihy pro vzdělávací a výchovnou činnost.

Josef Myslimír Ludvík měl velmi rád i přírodu a s Josefem Regnerem dal podnět k osázení zámeckého kopce v Náchodě šerfky a pomáhal mu se štěpováním ovocných stromů. Další kněžská obrozenecká působiště Josefa Myslimíra Ludvíka na Náchodsku: Studnice, Boušín a Česká Skalice. V Malé Skalici žil u kostela Nanebevzetí Panny Marie na Malé faře. Měl rád pěstování květin a stál při zrodu nápadu katolického kněze Františka Hurdálka k založení vlasteneckých kulturních Jiřinkových slavností v České Skalici. Znal Boženu Němcovou, která tancovala na Jiřinkových slavnostech a stala se královnou těchto českých obrozeneckých slavností.

Šířil lásku k české knize a knihy přivážel z center českého národního obrození z Prahy a Hradce Králové. Zakládal školní knihovny a čtenářské spolky. Josef Myslimír Ludvík byl básníkem a spisovatelem. Zaměření Ludvíkových básní a prózy je pedagogické výchovné: v časopisech např. Květy, založených Josefem Kajetánem Tylem, Čechoslavu Václava Matěje Krameria, známého knihkupce a vydavatele knih, spisovatele, dramatika a vydavatele vlasteneckých Krameriových vlasteneckých císařsko–královských poštovních novin (1789). V Poutníku slovanském. V Příteli mládeže vycházejícím v Hradci Králové, Šrůtkově Školníkovi.

Josef Myslimír Ludvík jako historik

Josef Myslimír Ludvík patřil mezi zakladatele Maticе české pečující o povznesení české řeči a literatury. Stal se také významným historikem a dopisoval si s naším nejvýznamnějším historikem otcem národa Františkem Palackým, autorem slavného díla Dějin národu Českého v Čechách a v Moravě, z jehož humanitní koncepce vycházel ve svém literárním díle o českých dějinách Alois Jirásek. Studoval staré listiny a knihy a odborně se zabýval historií Náchodska a jeho nejznámějším dílem je kniha Památky hradu, města a panství Náchoda, i vlastníkův jeho. O vydání jednal s Josefem Hostivitem Pospíšilem v Hradci Králové. I. díl těchto Památek připravil k vydání těsně po smrti Josefa Myslimíra Ludvíka obrozenecký farář v Novém Městě nad Metují a před tím v Bohuslavicích Jan Karel Rojek a vytiskl syn Josefa Hostivíta Pospíšila knihkupec Ladislav Pospíšil v Hradci Králové, 1857. Před deseti lety k výročí Josefa Myslimíra Ludvíka knižně poprvé vyšel jeden z prvních cestopisů z období romantismu Myslimír po horách krkonošských putující (Bor 2016), který původně vyšel v časopisu Čechoslav Václava Matěje Krameria.

Josef Myslimír jako postava v díle Aloise Jiráska

Nová kronika „U nás“ Aloise Jiráska, kniha první (1896), kniha druhá (1898), kniha třetí (1901-1902), kniha čtvrtá (1902-1903). Knižní vydání ilustroval později Adolf Kašpar. Několik listů ilustrací vytvořil také Mikoláš Aleš.

Alois Jirásek o své nové kronice U nás:

„Skonává se nová kronika, kterouž jsem skládal s celou láskou. Mnoho mně pomáhala paměť starců, Michálka Antonína a již v Pánu zesnulých, starého otce mého i strýce Klimše, i Vondry Jana a zličského Šimka, jehož řeč byla ryzí jako zlato a čistá asvěží jako pramen.“

Život a práce lidí v době českého národního obrození v nové kronice U nás od Aloise Jiráska, spisovatele historického realismu. Kraj Aloise Jiráska, boženy Němcové, Ratibořice a Božena Němcová, Josef Regner – Havlovický a jeho nejlepší přítel Josef Myslimír Ludvík.

Vlastenectví zaznívá i ve slovech velkého vlastence Aloise Jiráska, který o našem rodákovi z Dolan, katolickém knězi, historikovi a spisovateli Josefovi Myslimírovi Ludvíkovi píše v románové nové kronice U nás v době panování kněžny Kateřiny Vilemíny Zaháňské.

V nové kronice U nás ožívají léta 1. poloviny 19. století ještě před revolučním rokem 1848, kdy bylo u nás zrušeno poddanství a roboty. Panováním kněžny Zaháňské se začíná čtyřdílná románová nová kronika v prvním díle nazvaném Úhor. Kněžna sídlí na zámku v Náchodě a letním zámku v Ratibořicích a vlastní i zámek ve Chvalkovicích. V Ratibořicích se tu setkáme s babičkou Boženy Němcové, Panklovými, Baruškou, jako bychom najednou četli českou a světoznámou povídku Babička od Boženy Němcové.

Alois Jirásek věnoval svoji románovou novou kroniku U nás své oblíbené době českého národního obrození lidem svého rodného kraje v Hronově, Náchodě, Polici nad Metují, Červeném Kostelci, České Skalici, Novém Městě nad Metují, vesnicích na Náchodsku, kde vedle malebných Ratibořic je to nejvíce i poetický Boušín v Babiččině údolí. Poeticky popisuje nádhernou krajinu a přírodu. A vypráví v celistvém pravdivém obraze o jejich životě

V kronice U nás od Aloise Jiráska

a práci, popisuje jejich povahu, mezilidské vztahy, jak spolu komunikují. A má radost ze vzájemné humanitní tolerance katolíků, evangelíků a Židů. Potkáváme tu v kostelech, farách a školách s dobromyslnými povahami českých obrozenců kněží a učitelů v jejich nadšené obětavé práci. V kulturním spojení na Náchodsku a s obrozeneckým centrem našeho kraje Hradcem Králové a hlavním městem České vlasti Prahou, největším centrem českého národního obrození. Obrozenečtí kněží buditelé pomáhajícím ulehčit těžkou práci zemědělců, ovocnářů a tkalců v pokrokovém rozvoji zemědělství, štěpování v ovocnářství, včelaření, textilním průmyslu, dolování uhlí a lidem hledajícím práci. Velké zásluhy patří farářům, děkanovi a hospodáři ekonomovi Josefu Regnerovi, kterému pomáhal jeho největší přítel Josefa Myslimír Ludvík.

S optimismem do budoucna hledí románové postavy obrozenců mezi nimiž se na mnoha stránkách setkáme s příběhy kněží Josefa Regnera, zvaného v Jiráskově románové nové kronice u Nás farář Havlovický a jeho nejlepšího přítele od studentských let Josef Myslimíra Ludvíka, našeho rodáka z Dolan u Jaroměř. V jejich blahodárném odkazu se nám zrcadlí i vzor a inspirace pro náš život a práci naplněnou dobrou myslí a srdcem v naší současné době i budoucnosti.

Alois Jirásek: a výchova dětí – triáda učitele národů Jana Amose Komenského

Slova spisovatele historického realismu Aloise Jiráska odkazující na oblíbené triády učitele národů Jana Amose Komenského, k jehož pedagogické činnosti a dílu měl Alois Jirásek velikou úctu: „Hlavní zbraní je živé vědomí vlastenecké, láska k mateřskému jazyku a vzdělanost. Toho všeho je nám potřeba. Milujte, milé děti, vždycky svou vlast, svůj národ, a vzdělávejte se ze všech sil. Čím budete vzdělanější, tím spíše a lépe posloužíte své vlasti. To činiti je svatou povinností.“

Josef Myslimír Ludvík v Jiráskově nové kronice U nás – kniha druhá Novina

Alois Jirásek v U nás, nové kronice, kniha první, kniha druhá, kniha třetí, kniha čtvrtá, psané v letech 1896-1903, charakterizuje Josefa Myslimíra Ludvíka jako hodného člověka obětavě pomáhajícího lidem, který kupuje v Praze a nakladatelství Josefa Hostivíta Pospíšila v Hradci Králové poučné vlastenecké knihy s radami rodičům, pěstounům, učitelům, školním dětem.

Rád také pomáhal v rozvíjení ovocnictví, vždyť pocházel z venkova – vesnice Dolany u Jaroměř, kde je nejúrodnější půda pro pěstování obilí a dalších zemědělských plodin a pro něž jsou charakteristické zahrady s ovocnými stromy a ovocné sady. Spisovatel Alois Jirásek píše ve svém díle o té velké úrodnosti zemědělské krajiny v Dolanech u Jaroměř a u Dolan.

Josef Myslimír Ludvík v Jiráskově nové kronice U nás – kniha druhá Novina

Alois Jirásek v U nás, nové kronice, kniha první, kniha druhá, kniha třetí, kniha čtvrtá, psané v letech 1896-1903, charakterizuje Josefa Myslimíra Ludvíka jako hodného člověka obětavě pomáhajícího lidem, který kupuje v Praze a nakladatelství Josefa Hostivíta Pospíšila v Hradci Králové poučné vlastenecké knihy s radami rodičům, pěstounům, učitelům, školním dětem. Rád také pomáhal v rozvíjení ovocnictví, vždyť pocházel z venkova – vesnice Dolany u Jaroměř, kde je nejúrodnější půda pro pěstování obilí a dalších zemědělských plodin a pro něž jsou charakteristické zahrady s ovocnými stromy a ovocné sady. Spisovatel Alois Jirásek píše ve svém díle o té velké úrodnosti zemědělské krajiny v Dolanech u Jaroměř a u Dolan.

.....pokračování článku v Časáčku číslo 4/2026.

..... připravil Mgr. Vratislav Chmelík

zdroj: Společnost Aloise Jiráska/Alois Jirásek <https://aloisjirasek.cz/dila/u-nas/>
Národní digitální knihovna, www.ndk.cz
obrazový materiál: <https://www.ceskaskalice.cz/o-ceske-skalice/o-meste/osobnosti/josef-myslimir-ludvik-241cs.html>, <https://www.muzeumnachod.cz/nove-objevne-vyobrazeni-historika-josefa-myslimira-ludvika>

Jak houbový mužíček trestá zlomyslné houbaře

Nastal čas babího léta. Slunce se stále na obloze usmívalo, ale zlaté prameny vlasů si již nerozčesávalo časně ráno, nechtělo se mu totiž brzičko opustit svoji postýlku. A když konečně vstoupilo na oblohu, smálo se dolů na Zem.

Byl čas babího léta. Vlaštovky se na vesnické návsi řadily na dráty elektrického vedení, aby v několika dnech odletěly na jih do teplých krajů. Čápi na lukách u řeky Úpy se také domlouvali na cestě za teplem. Jen ti skotačiví vrabčáci se radovali, že je dlouhý let nečeká, že zůstanou, protože věděli, že během zimy budou lidé štedří a krmítka hojně naplní všemi dobrotami, které oni vrabečci tak rádi zobají. Na ovocných stromech na ně vždy čekalo několik maličkých červených jablíček. A to, panečku, byla pro vrabčáky dobrota!

Nastal čas babího léta. Lidé dokončovali na polích a zahradách podzimní práce. Stromy za několik týdnů svléknou své listnaté pláště a budou se chystat k zimnímu spánku. A protože byl čas babího léta, rozsáhlý les podél potoka Běluňky okolo Chvalkovic, Střeziměřic, Sebuče a Krabčic voněl kůrou jehličnatých stromů, padaného jehličí a vlhkým podhoubím.

Byl čas babího léta a les se rozhodl obdarovat lidi chutnými plody podzimu. Na všechny houby dohlíží houbový skřeti. Kde se vzali právě v našem lese? Jedna jejich rodina se rozhodla zkusit štěstí v lesích polské Hejšoviny. Vydali se do nového domova až ze Šumavy. Na té cestě se zastavili v lesích na panství Dobřenských z Chvalkovic, aby se osvěžili koupelí v Běluňce a dali odpočinout bolavým nohám. A protože tehdy byly lesy okolo našich vesnic čisté a zdravé bez polomů, rozhodlo se pět skřetů nepokračovat dál na Hejšovinu, ale zabýdlet se v lese u našich vesnic.

Jednoho podzimního podvečera se z chvalkovického mlýna vracel jeden hospodář ze Sebuče. Na trakaři vezl malý pytel mouky. Více obilí k semletí neměl. Ale i tak byl mouce rád. Žena bude moci upéct jeho pěti dětem černý chleba. A jak tak v dobré náladě strkal trakař před sebou, málem kolečkem najel do červené muchomůrky. Natrásala se v červeném puntíkátém klobouku a nařaseném závoji. Jen tak tak u ní zastavil, oddechl si a spíše pro sebe řekl polohlasně: „Málem jsem tě, krasavice, přejel. To by mně bylo hodně líto, však jsi nádherná.“ Usměje se, natočí kolečko trakaře asi o metr vlevo a chystá se pokračovat po pěšině. Zůstal však stát jako omámený. Před ním na něho vykukují hlavičky dvanácti hříbků! „Jeminko-te,“ zaradoval se, „to bude kulajda a trochu té smaženice!“ Hbitě svléká kazajku, rukávy svázal do uzlu, položil na trakař vedle pytle mouky a hbitě se vydal domů. Umíte si představit tu radost jeho ženy a dětí, když jim rozložil na dřevěný stůl voňavé hříbky! Za krátkou chvíli se už na kamnech vařila kulajda! Její vůně se pootevřeným okénkem linula ven na dvorek. Právě v té chvíli šla kolem selka ze sousedství. Dařilo se jí lépe než ostatním chalupníkům na Sebuči. Byla hodně pyšná, lakomá a také zvědavá. Přistoupila k otevřenému oknu a houbová vůně kulajdy na plotně ji zalechtala v nose.

Ten, kdo se v lese umí chovat.....

„Božítku,“ povídá, „to to voní, kde jste byli na houbách?“ ptá se sousedky, která se točila okolo plotny. „Ále, muž jel z mlejna a našel je tady v lese“ odpověděla jí žena dobromyslně. „Copak tady rostou?“ podivila se selka. Nečekala na odpověď, otočila se, jak se říká, jako na obrtlíku, rychle domů, popadla košík a honem do lesa! Prošmejdila křoví na kraji lesa podél potoka, ale žádné houby! Vyšla na pěšinu, odbočila na druhou stranu lesa. Žádné houby! Propletla se smrčím, zase žádné houby! O kousek dál se na ni smějí dvě červené muchomůrky, kloboučky posázené bílými puntíky. Rozčílená do nich nejenže kope, tu větší zlostně rozdupe! Nevidí houbového skřeta, který je schovaný za kmenem smrku a pozoruje ji. Skřet se rozzlobí, ženu nepozorovaně oběhne a přistrčí jí pod nohu silný klacek. Ta zakopne a už je na zemi! Skutálí se do trnitého křoví a těžko se hrabe ven! Celá poškrábáná a bolavá klopýtá z lesa domů. I košík zde zapoměla!

Takto lesní skřeti potrestají každého, kdo houby ničí. „Naopak těm, kteří se v lese chovají, jak se patří a nasbírají si jen tolik hub, kolik skutečně spotřebují, občas za odměnu přistrčí před oči hříbek nebo jinou kvalitní houbu. Místním houbařům, které dobře znají, většinou nadržují a podstrkují jim hříbky do cesty.“

1./

vyprávěnka

A tak lidé, kteří se v lese a k houbám chovají dobře, houby vždy najdou. Houbový skřet je vždy nablízku. A někdy za tmy, když je nikdo nevidí, vyjdou z lesa a hopsají k sebučským stavením. Oknem nakukují do sednice, kde si na kyselu s houbami právě pochutnává celá rodina. Hospodyně nabere sběračku polévky do misky a tu i s lžící položí venku přede dveře. Houbovému skřetovi tím poděkuje, ví totiž, co se sluší a patří. A skřet houbaři na oplátku nechá u nohou vyrůst ty nejkrásnější hříbky.

Děj této vyprávěnky, se stal velmi dávno. Ale až půjdete, děti, s některým dospělým do lesa na houby, nezapomeňte skřetovi za hříbky poděkovat. Bez jeho pomoci by v sebučském lese houby nerostly.

..... Blanka Dvořáčková
Citace: 1./ Klimek, H.: vyd. Grada Publishing,
a.s., Praha, str. 56
koláže Lenka Piechová

